Cena numeru 10 groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS PIOTRKOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI) ŚRODA, 8 LISTOPADA 1950 ROKU 308

Delegacja radziecka w Warszawie

Dnia 5 bm. do Warszawy przybyła delegacja radziecka, celem udziału w obchodach ku czci 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej oraz w obchodach Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. Na zdj.: Powitanie delegacji na Dworcu w Warszawie. Drugi od lewej — generał Aleksander Gundorow, przewodniczący Komitetu Słowiańskiego ZSRR. foto-AR A. Nowosielski.

Armia Radziecka wiernie strzeże zdobyczy Wielkiego Października

Rozkazy ministra Spraw Wojskowych ZSRR – Marszałka Wasilewskiego i ministra Marynarki Wojennej ZSRR – Admirała Jumaszewa z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP). — Z okazji rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej minister Spraw Wojskowych ZSRR ogłosił następujący rozkaz:

TOWARZYSZE ŻOŁNIERZE I PODOFICEROWIE!

TOWARZYSZE OFICEROWIE I GENERAŁOWIE!

Dziś Armia Radziecka wraz z całym narodem radzieckim święci 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Masy pracujące Zw. Radzieckiego witają święto Wielkiego Października wybitnymi zwycięstwami w walce o pomyślne wykonanie powojennego 5-letniego planu odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR. Pod mądrym kierownictwem Partii Bolszewickiej i swego ukochanego Wodza, Towarzysza Stalina, klasa robotnicza, chłopstwo i inteligencja naszego kraju z entuzjazmem wcielają w życie stalinowski program budownictwa społeczeństwa komunistycznego.

Żołnierze radzieccy, tak jak cały nasz naród, witają to święto ludowe z dumą ze swej ojczyzny socjalistycznej, z jej nowych wspaniałych sukcesów i osiągnięć, świadczących dobitnie o wyższości socjalizmu nad kapitalizmem.

W ciągu minionego roku Armia Radziecka osiągnęła poważne sukcesy w szkoleniu bojowym i politycznym. Nasza armia jest silnie zwarta wokół pełnej chwały Partii Komunistycznej, Rządu Radzieckiego i naszego Ukochanego Wodza i Nauczyciela — Towarzysza Stalina.

Naród radziecki i jego armia czujnie śledzą knowania wrogów pokoju i stale pamiętają o niebezpieczeństwie wojny.

Imperialiści anglo - amerykańscy prowadzą politykę rozpętywania nowej wojny światowej. Nieokiełznani w swych zapędach podżegacze wojenni przeszli obecnie do bezpośrednich aktów agresji, rozpętawszy krwawą interwencję przeciwko narodowi koreańskiemu. Agresorom imperialistycznym przeciwstawia się potężny i wzmacniający się z każdym dniem ruch obrońców pokoju. Mądra stalinowska polityka zagraniczna i wytrwała walka ZSRR o pokój i współpracę między narodami napotyka na coraz większą sympatię i poparcie całej postępowej ludzkości.

Przed Armią Radziecką stoją odpowiedzialne zadania — czujnie bronić wywalczonego pokoju, granic naszej ojczyzny i twórczej pracy narodu radzieckiego.

Żołnierze radzieccy winni zdobywać nowe sukcesy w szkoleniu bojowym i politycznym, winni nieustannie zwiększać czujność i gotowość bojową naszych wojsk.

Naród radziecki może być całkowicie pewny, że nasza armia, bezgranicznie oddana swej socjalistycznej ojczyźnie, Partii Komunistycznej i Towarzyszowi Stalinowi, będzie i nadal bronić niezawodnie zdobyczy Wielkiego Października.

Towarzysze żołnierze i podoficerowie, oficerowie i generałowie!

Pozdrawiam Was w 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej! Dla uczczenia święta rozkazuję: dnia 7 listopada oddać 20 salw artyleryjskich w stolicy naszej ojczyzny — Moskwie, w stolicach republik związkowych, jak również w Kaliningradzie, Lwowie, Chabarowsku, Władywostoku i w miastach — bohaterach: Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu i Odessie.

Niech żyje wielki naród radziecki i jego waleczna Armia Radziecka!

Niech żyje nasz ukochany Rząd Radziecki!

Niech żyje nasza Partia Komunistyczna!

Niech żyje promotor i organizator wszystkich naszych zwycięstw — nasz Ukochany Wódz, Mądry Nauczyciel i Genialny Dowódca Wielki Stalin!

Minister Spraw Wojskowych ZSRR, Marszałek Związku Radzieckiego
Wasilewski.

MOSKWA (PAP). — Z okazji rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej minister Marynarki Wojennej ZSRR ogłosił następujący rozkaz:

TOWARZYSZE MARYNARZE, ŻOŁNIERZE I PODOFICEROWIE!

TOWARZYSZE OFICEROWIE, ADMIRAŁOWIE I GENERAŁOWIE!

Marynarka wojenna Związku Radzieckiego wraz z całym narodem radzieckim święci dziś 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Pracujący naszego kraju, kierowani przez partię Lenina - Stalina, czczą to wielkie święto wielkimi sukcesami we wszystkich dziedzinach budownictwa socjalistycznego. Wykonuje się i przekracza 5-letni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej, jeszcze bardziej wzmocniła się potęga naszej ojczyzny socjalistycznej. Rozwija się kultura i wzrasta dobrobyt ludzi radzieckich.

Marynarka wojenna Związku Radzieckiego, wykonując wskazania partii i rządu, naszego Wodza i Nauczyciela — Towarzysza Stalina, czujnie stoi na straży granic morskich swej ojczyzny i święci 33 rocznicę Wielkiego Października nowymi sukcesami w szkoleniu bojowym i politycznym.

Nasz rząd radziecki prowadzi pokojową politykę. Rośnie i wzmacnia się międzynarodowy ruch obrońców pokoju.

Amerykańsko - angielscy imperialiści prowadzą politykę rozpętywania nowej wojny światowej. Przeszli oni od gróźb wojny do jawnej agresji w Korei.

W tych warunkach świętym obowiązkiem kadr marynarki wojennej jest nieustannie wzmagać czujność i gotowość bojową okrętów i jednostek floty, wytrwale opanowywać morską sztukę wojenną, wzmacniać dyscyplinę wojskową, mnożyć szeregi przodowników szkolenia bojowego i politycznego.

Towarzysze marynarze i żołnierze! Chorążowie i podoficerowie!

Towarzysze oficerowie, admirałowie i generałowie!

Pozdrawiam Was z okazji święta 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i życzę nowych sukcesów w szkoleniu bojowym i politycznym.

Niech żyje potężna ojczyzna radziecka — twierdza pokoju i demokracji na całym świecie!

Niech żyje bohaterski naród radziecki i jego marynarka wojenna!

Niech żyje nasz Rząd Radziecki!

Niech żyje partia Lenina - Stalina!

Niech żyje nasz Wódz i Nauczyciel — Wielki Stalin!

Minister Marynarki Wojennej Związku Radzieckiego, admirał
Jumaszew.

Wyróżniający się pracownicy budownictwa udekorowani Krzyżami Zasługi

WARSZAWA (PAP). — W związku z obchodem 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej kierownik Ministerstwa Budownictwa— inż. R. Piotrowski udekorował w imieniu Prezydenta R. P. Krzyżami Zasługi wyróżniających się pracą i osiągnięciami pracowników budownictwa.

Złoty Krzyż Zasługi otrzymał **inż. Władysław Metelski.** Srebrne Krzyże Zasługi otrzymali: **Karol Obrok, Stanisław Rybak, Marek Imerglick** oraz **Stanisław Tomasik.**

Inż. Metelski odznaczony został za zasługi położone przy organizowaniu stołecznego klubu racjonalizatorów budownictwa oraz za propagowanie i upowszechnianie pomysłów racjonalizatorskich.

Karol Obrok, obecnie dyrektor Miejskiego Przedsiębiorstwa Remontowo - Budowlanego w Warszawie do niedawna jeszcze pracujący jako tynkarz przy budowie osiedli warszawskich, został wyróżniony za swoje osiągnięcia racjonalizatorskie, które w znacznym stopniu usprawniły pracę tynkarzy.

Za pełną poświęcenia pracę na odcinku upowszechniania i umasowienia ruchu racjonalizatorskiego, wyróżniono **Stanisława Tomasika,** również robotnika budowlanego, który obecnie pełni funkcje inspektora przy budowie osiedla w Kowarach na Dolnym Śląsku.

Stanisław Rybak — inspektor Ministerstwa Budownictwa, były murarz, odznaczony został za propagowanie i upowszechnianie socjalistycznych metod pracy. Również za upowszechnianie socjalistycznych metod pracy, a także za wyszkolenie ponad 100 robotników, odznaczony został były murarz, obecnie inspektor Ministerstwa Budownictwa **Marek Imerglick.**

Żądamy zakazu propagandy wojennej

oraz ukarania podżegaczy wojennych

Amerykańscy imperialiści i ich lokaje zaprzęgli w służbę swoich morderczych planów wszystkie środki propagandy. Szerząc nienawiść między narodami pragną — wzorem hitlerowskich zbrodniarzy — przygotować grunt dla nowych agresji, nowych mordów.

Godni następcy obłąkanego ministra obrony narodowej USA Forrestala, szerzą Achesony i Marshalle histerię wojenną. Rządy krajów zmarshallizowanych, krajów objętych planem nowej wojny, wiernie wykonując polecenia waszyngtońskich podżegaczy wojennych, propagują przygotowania wojenne i zbrojenia.

Wojna w Korei i próby dalszego rozszerzenia wojny przynoszą miliardowe zyski handlarzom śmiercią. Godzą one natomiast w masy pracujące. Rządy Stanów Zjednoczonych i rządy państw idących na pasku dolara przerzucają na masy pracujące cały ciężar zbrojeń jeszcze bardziej zwiększając głód i nędzę.

W celu zdobycia nowych miliardów dolarów, ociekających krwią napadanych krajów, w celu niszczenia wolności, w celu zdobycia panowania nad światem, imperialiści propagują nieuchronność wojny. Temu oszukańczemu twierdzeniu miliony prostych ludzi zadają kłam i przeciwstawiają swoje niezłomne żądania pokoju.

WOJNA NIE JEST NIEUNIKNIONA

Na pytanie korespondenta agencji „Associated Press" — co powinny zrobić rządy krajów miłujących wolność — Wielki Chorąży Pokoju, Towarzysz Stalin odpowiedział:

„Jest rzeczą konieczną, aby koła rządowe i opinia publiczna państw organizowały szeroką kontrpropagandę przeciwko podżegaczom wojennym tak, aby ani jedno ich wystąpienie nie przeszło bez należytej odprawy ze strony opinii publicznej i prasy, które powinny reagować na czas i nie dać im możliwości do nadużycia wolności słowa przeciwko interesom pokoju.

Te wskazania Towarzysza Stalina realizuje konsekwentnie rząd Kraju Rad, stojący na czele światowego obozu pokoju, demaskując twierdzenia rządów imperialistycznych o nieuchronności nowej wojny.

„Rząd radziecki — stwierdził min. Wyszyński w przemówieniu na Zgromadzeniu Generalnym ONZ — **w swych propozycjach pokojowych wychodzi niezmiennie z założenia, że pokój może być zapewniony i utrwalony tylko wspólnym wysiłkiem wszystkich narodów, wielkich i małych".**

W myśl tych wskazań delegacja radziecka na V sesję Zgromadzenia Ogólnego NZ wniosła pod obrady Zgromadzenia Ogólnego **„Deklarację o usunięciu groźby nowej wojny, o utrwaleniu pokoju i bezpieczeństwa narodów".** Pierwszy punkt tej deklaracji brzmi: **„Zgromadzenie Ogólne potępia prowadzoną w szeregu krajów propagandę na rzecz nowej wojny i wzywa wszystkie państwa, aby w swych krajach zabroniły tego rodzaju propagandy, a winowajców pociągnęły do odpowiedzialności."**

Żądanie zakazu propagandy wojennej, wyrażone w pierwszym punkcie pokojowej deklaracji radzieckiej, **jest wyrazem pokojowej, niezmiennej polityki rządu radzieckiego, niezłomnego propagatora i obrońcy pokoju. Wyraża ono wolę setek milionów ludzi stojących na straży pokoju.**

W imieniu setek milionów ludzi rozlegnie się żądanie z trybuny Światowego Kongresu Obrońców Pokoju:

„ŻĄDAMY ZAKAZU PROPAGANDY WOJENNEJ ORAZ UKARANIA PODŻEGACZY WOJENNYCH!"

Uroczyste otwarcie drukarni

im. Wielkiej Rewolucji Październikowej

WARSZAWA (PAP). — W dniu 7 listopada br. w Warszawie odbyło się uroczyste otwarcie nowowybudowanych olbrzymich Państwowych Zakładów Graficznych, które nazwano imieniem Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Przy dźwiękach hymnu narodowego i radzieckiego witany długo niemilknącymi oklaskami, przybył na uroczystość premier **Józef Cyrankiewicz** w towarzystwie ministra Przemysłu Lekkiego — **tow. Sławińskiego,** pełnomocnika rządu do spraw walki z analfabetyzmem — **min. Małuszewskiego,** kierownika Wydziału Prasy i Wydawnictw KC PZPR — **tow. Staszewskiego,** pierwszego sekretarza KW PZPR **tow. Wichy.**

Huczne oklaski i długo niemilknące okrzyki na cześć Generalissimusa Stalina, Wielkiej Rewolucji Październikowej i przyjaźni polsko-radzieckiej — powitały również delegację radziecką z przewodniczącym Komitetu Słowiańskiego ZSRR — **gen. Gundorowem** na czele.

Zakłady graficzne będące najnowocześniejszą fabryką słowa drukowanego, wybudowane zostały w rekordowym tempie.

Cała załoga budowlana pracowała, wzorując się na metodach radzieckich, przy pomocy radzieckich wywrotek, spychaczek i innych maszyn. W tej chwili w nowoczesnych, pięknych salach, gdzie proces druku i oprawy książek jest całkowicie zmechanizowany, pracują radzieckie linotypy, maszyny drukarskie, introligatorskie itp.

Ku Moskwie i Wielkiemu Stalinowi

zwróciły się oczy setek milionów ludzi w radosnym dniu Święta Październikowego

Uroczyste akademie i wiece w setkach miast na całym świecie

(PAP). — Masy pracujące całego świata uroczyście obchodziły 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej. Spojrzenia setek milionów ludzi kierowały się w dniu Święta Październikowego ku Moskwie — stolicy potężnego państwa socjalistycznego, ostoi pokoju na całym świecie. Narody świata zamanifestowały swą głęboką miłość i wdzięczność dla Wielkiego Chorążego demokracji, postępu i pokoju — Stalina.

Szczególnie uroczyście i radośnie obchodziły Święto Wielkiego Października masy pracujące krajów demokracji ludowej, które wkroczyły na drogę budownictwa socjalistycznego.

RUMUNIA

W Bukareszcie odbyła się uroczysta akademia poświęcona 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W Prezydium zasiedli przywódcy Rumuńskiej Partii Robotniczej - **Gheorghiu Dej, Anna Pauker,** ambasador ZSRR w Rumunii — **Kavtaradze** oraz członkowie delegacji działaczy kultury radzieckiej z członkiem Akademii Nauk ZSRR — **Bykowem** na czele.

Uczestnicy akademii wśród spontanicznych owacji przyjęli tekst listu powitalnego do Stalina.

ALBANIA

Albańska Agencja Telegraficzna podaje, że Prezydium Zgromadzenia Ludowego Albańskiej Republiki Ludowej wydało dekret na mocy którego **dzień 7 listopada ogłoszony został świętem narodowym Albańskiej Republiki Ludowej.**

WĘGRY

W operze budapeszteńskiej odbyła się uroczysta akademia poświęcona 33 rocznicy Rewolucji Październikowej. W prezydium zasiedli: sekretarz generalny Węgierskiej Partii Pracujących — **Rakosi,** premier rządu — **Dobi,** przewodniczący prezydium Węgierskiej Republiki — **Ronai,** przewodniczący Towarzystwa Przyjaźni Węgiersko-Radzieckiej i prezydent Węgierskiej Akademii Nauk — **Ruśniak,** ambasador ZSRR na Węgrzech — **Kisielew** i inni. Referat wygłosił minister Spraw Zagranicznych — **Kallai** podkreślając m. in., że **Związek Radziecki był, jest i będzie ostoją pokoju na całym świecie, nadzieją lepszej przyszłości dla całej ludzkości.**

CZECHOSŁOWACJA

W Pradze odbył się z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej wielki wiec ludności stolicy, na który przybyli przywódcy Komunistycznej Partii Czechosłowacji z sekretarzem generalnym — **Slanskym** na czele, członkowie rządu z premierem **Zapotockym** na czele, przedstawiciele partii demokratycznych i organizacji Frontu Narodowego. Na wiecu obecny był również ambasador ZSRR w Pradze — **Silin,** przedstawiciele dyplomatyczni Chin, krajów demokracji ludowej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

BUŁGARIA

W Teatrze Narodowym w Sofii odbyło się uroczyste posiedzenie Komitetu Miejskiego Komunistycznej Partii Bułgarii, stołecznej Rady Narodowej i miejskiego komitetu Frontu Ojczyźnianego poświęcone 33 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Na uroczyste posiedzenie przybyli: premier rządu — **Wyłko Czerwenkow,** członkowie Biura Politycznego KC Komunistycznej Partii Bułgarii, członkowie rządu oraz przedstawiciele dyplomatyczni ZSRR i krajów demokracji ludowej.

INDIE

W związku z 33 rocznicą Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej Komunistyczna Partia Indii opublikowała oświadczenie, w którym stwierdza m. in., że Związek Radziecki stanowi potężną ostoję pokoju na całym świecie. ZSRR przewodzi demokratycznemu obozowi w jego walce przeciw amerykańskim podżegaczom wojennym.

Indie — czytamy m. in. w oświadczeniu — **posiadają w Związku Radzieckim najlepszego obrońcę swych interesów narodowych na arenie międzynarodowej.**

KANADA

Kilka tysięcy mieszkańców Toronto wzięło udział w akademii poświęconej 33 rocznicy Rewolucji Październikowej i rozpoczęciu Miesiąca Przyjaźni Kanadyjsko - Radzieckiej. Wiec odbywał się pod hasłem **„O pokój i przyjaźń między dwoma sąsiadami — Kanadą i Związkiem Radzieckim!".** Na wiecu przewodniczył członek Zarządu Krajowej Rady Towarzystwa Przyjaźni Kanadyjsko-Radzieckiej — **Park,** który stwierdził m. in., że **tylko na podstawie przyjaźni między obu narodami można budować pokój i że przyszłość Kanady opiera się na przyjaźni ze Związkiem Radzieckim.**

Podobnie uroczyście obchodzono **33** rocznicę Wielkiej Rewolucji w licznych krajach globu ziemskiego.

Koreańska Armia Ludowa rozwija natarcie w kierunku Anczu

PEKIN (PAP). — W komunikacie dowództwa naczelnego Ludowej Armii Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, ogłoszonym w dniu 5 listopada podaje się, że **na wszystkich odcinkach frontu wojska Armii Ludowej rozwijały aktywne działania wojenne przeciwko wojskom amerykańskim i południowo-koreańskim.**

W rejonie na północ od Anczu oddziały Armii Ludowej kontynuowały pomyślnie natarcie w kierunku miasta Anczu. Nieprzyjaciel ściąga ku linii frontu świeże oddziały i usiłuje powstrzymać posuwanie się wojsk Armii Ludowej.

Na wybrzeżu wschodnim w rejonie na północ od Hamhyng oddziały Armii Ludowej silnymi kontratakami zatrzymały natarcie Amerykanów. W rejonach na północ od Bugtheng i Sendżin wojska Armii Ludowej toczyły walki obronne.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa

torowała narodowi polskiemu drogę do wolności

Przemówienie sekretarza KC PZPR - tow. Józefa Cyrankiewicza, wygłoszone na uroczystej akademii w Warszawie

(Dokończenie)

Bardziej niż kiedykolwiek — wojennym, zbrodniczym, ludobójczym planom imperialistów stanęła na drodze potężna wspólnota ludzi miłujących pokój, ludzi wszystkich narodowości, różnych przekonań politycznych i religijnych, ludzi zespolonych wolą walki o pokój, ludzi, którzy podpisami pod Apelem Sztokholmskim ostrzegają imperialistów, ludzi, którzy w swej zwartości są najpotężniejszym trybunałem ludowym dla zbrodniarzy wojennych.

Nie ulega wątpliwości, że wzrastający na całym świecie ruch obrońców pokoju jest potężnym sojusznikiem państw i narodów miłujących pokój. I tak samo nie ulega wątpliwości, że ten wspaniały ruch nie zawiśnie w próżni, że może spełnić nadzieje setek milionów prostych ludzi, mężczyzn i kobiet, ojców matek i żon, i może powstrzymać zbrodniarzy wojennych, bo ruch ten ma niezawodne oparcie o poważne materialne i moralne siły obozu pokoju i postępu, któremu przewodzi potężny Związek Radziecki.

Wiedzą o tym ludzie podpisujący Apel Sztokholmski na całym świecie, wie o tym klasa robotnicza krajów kapitalistycznych i stąd płynie ten potężny nurt sympatii i solidarności ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, stąd płynie coraz powszechniejsze odczucie wszystkich ludzi dobrej woli na całym świecie — nawet o różnych często przekonaniach politycznych i wierzeniach religijnych, że to Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, jej zwycięstwo i jej owoce stworzyły realne podstawy, aby najlepsze i najpiękniejsze marzenia ludzkości o pokoju i sprawiedliwości nie były już mrzonką — lecz stały się osiągalną przez ludzi rzeczywistością.

Wiedzą ludzie dobrej woli, że ostoją pokoju jest Związek Radziecki zarówno przez swoją ciągle rosnącą siłę — jak też przez swoją konsekwentną i stanowczą politykę pokojową — jasną i zrozumiałą dla wszystkich uczciwych ludzi.

Dobitnym wyrazem tego są propozycje Związku Radzieckiego zgłaszane w Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące walki z groźbą wojny, dotyczące rozbrojenia, zakazu broni atomowej — wnioski zmierzające do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa, demaskujące jawnie agresywną, prowokacyjną, imperialistyczną postawę delegacji reprezentującej monopolistyczne interesy wielkich finansistów amerykańskich i ich wasali związanych sznurami planu Marshalla i paktu atlantyckiego.

Naród polski zwarty i jednolity w swej postawie, dobrze wie co znaczą usiłowania amerykańskich imperialistów, aby wbrew woli i interesom narodu niemieckiego — w najemnym żołdactwie zachodnio - niemieckim znaleźć wykonawców swoich agresywnych planów w Europie.

Powypuszczani z więzień hitlerowcy, wielokrotni mordercy, ludobójcy, specjaliści od komór gazowych i inżynierowie od krematoriów, bezrobotni bandyci, uciekinierzy spod stryczka, pobici generałowie — oto kadra pieczołowicie przechowana przez watykańsko - reakcyjny gabinet marionetek z Bonn — oto kadra, na której ma się oprzeć w Europie agresja hitlerowsko - amerykańska — oto sojusz morderców z Treblinki i Oświęcimia, z Warszawy i Paryża z mordercami z Seulu i Phenjanu, oto także sojusznicy polskiego watażki Andersa, zniedołężniałego awanturnika Arciszewskiego, jednakową ziejący nienawiścią do Polski Demokratycznej, do Związku Radzieckiego, do granicy na Odrze i Nysie.

Historia naszego narodu w szczególny sposób związana jest z datą 7 listopada i Wielką Październikową Rewolucją Socjalistyczną. Z niej to bowiem, z Październikowej Rewolucji zrodziła się nasza niepodległość po półtorawiekowej niewoli zaborów. To Rewolucja Październikowa, głosząc hasło stanowienia narodów o swych losach, przekreśliła uroczyście traktaty rozbiorowe, którymi monarchowie Prus, Rosji i Austrii spętali niegdyś nasz naród. To wielka fala rewolucyjna, zapoczątkowana w Rosji zmiotła trony zaborców. Tak Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa torowała naszemu narodowi drogę do WOLNOŚCI.

Ale wolność ta nie stała się wtedy udziałem narodu polskiego. *Władzę w Polsce zagarnęła burżuazja i obszarnicy.* W ich rękach państwo polskie stało się narzędziem imperialistycznych mocarstw i forpocztą kontrrewolucyjnej interwencji przeciwko młodemu państwu Rewolucji Socjalistycznej. *Zaprzedając narodowe interesy Polski, Piłsudski i jego klika, przy poparciu całej reakcji polskiej, w tej liczbie prawicowego kierownictwa ówczesnej PPS, w sojuszu z białogwardyjskimi watażkami w rodzaju Wrangla, czy Petlury, wiódł swe armie przeciwko Krajowi Rad.*

A potem, przez cały okres międzywojenny rządzące Polską obszarnictwo i burżuazja — niezależnie od firmy, pod którą występowały jej rządy — kumały się kolejno ze wszystkimi imperializmami, wystawiały nasz kraj na licytację na międzynarodowym rynku przetargów politycznych, oferując każdemu, kto by tylko chciał kupić, swój udział w upragnionej *krucjacie antyradzieckiej.* Aż z winy zdrajców i sprzedawczyków znalazła się Polska w sieciach Adolfa Hitlera.

I tak przefrymarczona została przez burżuazję i obszarnictwo polskie niepodległość narodowa Polski. Przypłacił tę frymarkę naród polski katastrofą wrześniową. Przypłacił ją 6 milionami wymordowanych ofiar. Omal nie przypłacił jej zagładą kompletną w kleszczach hitlerowskiego „nowego porządku".

I wtedy po raz drugi przyszła do naszego kraju wolność zrodzona z posiewu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji. Przyniósł nam ją żołnierz Armii Radzieckiej, która zdruzgotała hitlerowską potęgę.

Tym razem była to WOLNOŚĆ RZECZYWISTA, bo wyzwolona z pęt niewoli hitlerowskiej Polska stała się państwem ludowo-demokratycznym. Władzę ujął w swe ręce lud pracujący pod wodzą klasy robotniczej, odsunął zdradziecką i sprzedajną burżuazję raz na zawsze od wpływu na losy kraju. POLSKA LUDOWA, DZIĘKI ZWYCIĘSTWU ARMII RADZIECKIEJ, WESZŁA NA SZLAK BUDOWY SOCJALIZMU.

Naród polski obchodzi dziś święto Wielkiej Rewolucji Październikowej jako swoje święto, święto swojego wyzwolenia, swojej wolności, WOLNOŚCI ZRODZONEJ Z SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ.

W szczególności napawa nas dumą fakt, że CZCZĄC ROCZNICĘ WIELKIEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ, MOŻEMY RÓWNOCZEŚNIE UCZCIĆ NAJWIĘKSZEGO REWOLUCJONISTĘ POLSKIEGO, KTÓRY WALCZĄC OBOK LENINA I STALINA, BYŁ JEDNYM Z CZOŁOWYCH ORGANIZATORÓW PAŹDZIERNIKA — FELIKSA DZIERŻYŃSKIEGO.

Polski ruch robotniczy dzięki naukom Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina potrafił wyzyskać wspaniałą szansę historyczną, jaką narodowi naszemu dało zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitleryzmem. Polski ruch robotniczy ugruntował w Polsce ustrój demokracji ludowej, ugruntował w Polsce dyktaturę proletariatu. Polska klasa robotnicza w sojuszu z pracującym chłopstwem przeprowadziła rewolucyjne przeobrażenia społeczne. Odparliśmy zwycięsko kontrrewolucyjne zamachy na naszą władzę ludową, podejmowane przez reakcyjne podziemie, wspierane materialnie i moralnie przez imperialistów. Dźwignęliśmy nasz kraj z ruin wojennych, WYKONALIŚMY ZWYCIĘSKO TRZYLETNI PLAN ODBUDOWY GOSPODARCZEJ, BY STANĄĆ DO NOWEJ WALKI O REALIZACJĘ WIELKIEGO PLANU 6-LETNIEGO.

TE WSZYSTKIE ZWYCIĘSTWA, OSIĄGNIĘCIA I ZDOBYCZE ZAWDZIĘCZAMY BRATERSKIEJ POMOCY, ŚCISŁEMU SOJUSZOWI I WSPANIAŁEMU PRZYKŁADOWI PIERWSZEGO KRAJU SOCJALIZMU — ZWIĄZKOWI RADZIECKIEMU.

Polski ruch robotniczy uczy się walczyć i zwyciężać na przykładzie PRZODUJĄCEJ PARTII ROBOTNICZEJ ŚWIATA — WSZECHZWIĄZKOWEJ KOMUNISTYCZNEJ PARTII BOLSZEWIKÓW. Od niej uczymy się walczyć i sztuki kształcenia mas rewolucyjnej i łamania przeszkód. Od niej uczy się nasza Partia jak przewodzić narodowi w walce o socjalizm, od niej uczy się Partia utrzymywania jak najściślejszej więzi z masami pracującymi. W niej widzimy wzór i przykład, czerpiemy zapał i bojowość. W JEJ PRZYKŁAD ZAPATRZENI KSZTAŁCIMY NASZE KADRY I NASZ AKTYW PARTYJNY NA PRAWDZIWYCH BOLSZEWIKÓW.

33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej spotyka naród polski w pełnym rozmachu socjalistycznego budownictwa.

Rocznicę witała klasa robotnicza i pracujący chłopi licznymi zobowiązaniami produkcyjnymi — rozszerzającym się współzawodnictwem.

„Budując socjalizm w Polsce — mówił o Planie 6-letnim tow. Bierut — stajemy we wspólnym szeregu z wielkim legionem budowniczych socjalizmu i bojowników o socjalizm, który rośnie dziś we wszystkich krajach świata. Naszym wodzem i przewodnikiem jest Stalin, a więc idea nasza i szeregi nasze są niezwyciężone".

Rok ubiegły przyniósł dalszą stabilizację władzy ludowej, postępy w rozwoju spółdzielczości produkcyjnej, dalsze poważne ograniczenia elementów kapitalistycznych w naszej gospodarce. Reforma walutowa — zdecydowany krok w tym kierunku, to silny oręż w walce o wykonanie planu budowy podstaw socjalizmu. Imponująca sprawność przebiegu reformy walutowej świadczy dobitnie o jedności mas pracujących z władzą ludową, świadczy również o wielkiej ofiarności aparatu realizującego reformę.

Rok ubiegły przyniósł poważne wzmocnienie niezawodnego składnika międzynarodowych sił pokoju, naszego Wojska Ludowego, dowodzonego przez bohatera Stalingradu — Marszałka ROKOSSOWSKIEGO.

Wspaniale i w tempie niespotykanym w historii rozkwita Związek Radziecki.

Kraje socjalistycznego budownictwa pod przewodem Związku Radzieckiego stają do pokojowego współzawodnictwa z ustrojem kapitalistycznym.

Podżegacze wojenni, imperialiści boją się tego pokojowego współzawodnictwa.

Stąd szaleńcze plany zbrodni i zniszczeń, stąd prowokacje, stąd zbrodniczy najazd na bohaterski naród koreański, któremu przesyłamy gorące wyrazy naszej przyjaźni i solidarności!

Nikt z nas nie wątpi, że imperializm amerykański niesie w sobie taki sam zarodek klęski, jaki nosił w sobie zbrodniczy hitleryzm i jakim, dogorywając, zaraził swoich spadkobierców.

Dlatego obóz pokoju i postępu, który rośnie i będzie rósł z każdym dniem, bo takie jest jego prawo rozwoju, ze spokojem i pewnością swojej sprawy, która jest sprawą całej ludzkości — patrzy w przyszłość.

Nie lekceważymy szaleńców i zbrodniarzy, bo byłoby to lekkomyślnością ale także nie przeceniamy ich, bo byłoby to pójściem na lep ich polityki szantażu.

Szacujemy ich tak, jak należy.

Wzmacniamy swoje siły, rozbudowujemy gospodarkę, wzmacniamy obronność, mobilizujemy szeroki front obrońców pokoju — budujemy socjalizm, pewni niezachwianej siły obozu antyimperialistycznego, maszerujemy pod sztandarem Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, maszerujemy wciąż naprzód i naprzód, bo takie jest żelazne prawo naszego rozwoju, maszerujemy pod wodzą STALINA.

Przewodniczący Komitetu Centralnego PZPR — tow. Bolesław Bierut tak pisze:

„Związek Radziecki jest nadzieją ludzkości. Jest on uosobieniem wszystkiego, co najlepsze w marzeniach ludzkich. Jest podporą i przyjacielem tych dążeń, znanym, podziwianym i kochanym za to na całym świecie. Wszędzie gdzie rocznicę jego istnienia czczą ludzie pracy w Polsce czy w innych krajach jak masy pracujące na całym świecie — obchodzą oni tę rocznicę, jako swoje wielkie święto, jako dzień zwiastujący pokój powszechny i sprawiedliwość społeczną dla wszystkich ludzi pracy.

Ludy świata przyjęły za swoje — zrodzone z głębi serca ludzi radzieckich zawołanie: GDZIE STALIN — TAM POKÓJ!

Uzupełniają je zawołaniem zrodzonym ze wszystkich doświadczeń 33-lecia: gdzie Stalin — tam zwycięstwo!"

Towarzysze! Czekają nas wielkie zadania na naszej drodze budowy socjalizmu, na drodze walki o pokój. Zadania te, zadania budowy szczęśliwej przyszłości dla narodu polskiego, któremu drogę do wolności i drogę w szczęśliwą przyszłość wyrąbała Socjalistyczna Rewolucja Październikowa — wykonywać będziemy pod przewodem naszej Partii.

Niech żyje czołowy oddział polskiej klasy robotniczej, maszerująca pod sztandarem Rewolucji Październikowej — nasza Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przewodniczący towarzysz BOLESŁAW BIERUT!

NIECH ŻYJE DZIEŁO ZWYCIĘSKIEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ, OSTOJA POKOJU I NADZIEJA LUDZKOŚCI, POTĘŻNY ZWIĄZEK RADZIECKI I JEGO WÓDZ — WÓDZ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI TOWARZYSZ STALIN!

Historyczne dni Października

Dekrety Wielkiej Rewolucji

26 października (8 listopada) II Ogólnorosyjski Zjazd Rad o godzinie 9 wieczorem rozpoczął swe drugie posiedzenie, na którym podjął szereg uchwał o ogromnej doniosłości dziejowej.

Po wysłuchaniu referatu Lenina o pokoju, zjazd uchwalił DEKRET O POKOJU. Zjazd wezwał kraje, biorące udział w wojnie, do natychmiastowego zawieszenia broni, przynajmniej na przeciąg 3 miesięcy, w celu rozpoczęcia pertraktacji pokojowych. W dekrecie tym została sformułowana podstawa całej polityki zagranicznej Państwa Radzieckiego. Dekret wyraźnie proklamował, że Rząd Radziecki wyrzeka się absolutnie wszelkich planów zaborczych. Dekret demaskował imperialistyczne cele wojny, wykazując wobec całego świata jej grabieżczy charakter.

„Wszędzie istnieje rozbieżność między rządami a ludami, dlatego też powinniśmy pomóc ludom wtrącić się do spraw wojny i pokoju".

Przedstawiciele narodów uciskanych przez carską Rosję zgodnie poparli bolszewicki dekret. Feliks Dzierżyński w płomiennych słowach przedstawił delegatom, jak władza Rad swym dekretem kruszy okowy imperialistycznej wojny, jak pękają odwieczne kajdany Rosji carskiej — więzienia narodów.

Tej samej nocy II Zjazd Rad uchwalił DEKRET O ZIEMI, na mocy którego obszarnicza „własność ziemi zostaje bezzwłocznie zniesiona bez wszelkiego wykupu". Na mocy tego dekretu chłopstwo otrzymało od Październikowej Rewolucji Socjalistycznej do bezpłatnego użytkowania ogółem przeszło 150 milionów dziesięcin ziemi, znajdującej się przedtem w rękach obszarników, burżuazji, rodziny carskiej i kleru.

Wszystkie kopaliny (ropa naftowa, węgiel, ruda itp.) lasy, wody, w myśl dekretu przeszły na własność ludu.

Nad ranem został na Zjeździe sformowany pierwszy Rząd Radziecki — Rada Komisarzy Ludowych. Jako przewodniczącego Rady Komisarzy Ludowych zatwierdzono Włodzimierza Iljicza Lenina, a jako komisarza ludowego spraw narodowościowych — Józefa Wissarionowicza Stalina.

Obrady zjazdu zostały zakończone okrzykiem: „Niech żyje rewolucja!" „Niech żyje socjalizm!" i śpiewem Międzynarodówki.

Tak powstała władza radziecka — pierwszy na świecie rząd robotniczo-chłopski.

Świtało już, gdy delegaci opuszczali Smolny. Obładowani literaturą bolszewicką, udawali się na dworzec, śpiesząc w teren, aby jak najprędzej rozpowszechnić po całym kraju wieść o zwycięstwie Rewolucji Październikowej.

Scementowana wspólnie przelaną krwią

braterska przyjaźń narodu radzieckiego i polskiego

gwarancją suwerenności i rozkwitu Polski Ludowej

Przemówienie gen. A. Gundorowa na uroczystej akademii w Teatrze Polskim w Warszawie

Drodzy Przyjaciele i Towarzysze!

Z okazji rozpoczynającego się „Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej" pragnę powitać Was i w Waszych osobach cały bratni naród polski w imieniu wielomilionowego narodu radzieckiego. Narody Związku Radzieckiego zleciły nam, abyśmy przekazali narodowi polskiemu najserdeczniejsze życzenia dalszych sukcesów w bohaterskiej pracy nad budową socjalizmu.

Ludzie radzieccy, którymi kieruje ich wielki Wódz i najlepszy Przyjaciel narodu polskiego, Józef Wissarionowicz Stalin, uważnie i z miłością obserwują pokojowe, demokratyczne budownictwo w Waszym kraju. Wraz z Wami cieszymy się z całego serca osiągniętymi sukcesami we wszystkich dziedzinach Waszego życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. Z radością słyszymy, że w odbudowującej się Warszawie powstają nowe domy i całe ulice, że w Gdańsku czy w Szczecinie otwierane są nowe nabrzeża portowe i spuszczane są na wodę nowe statki, że w Poznaniu oddano do użytku nowe zakłady przemysłowe, a w polskich wsiach i osiedlach otwierane są nowe szkoły. Specjalnie cieszą nas Wasze sukcesy w realizacji zadań pierwszego roku Planu 6-letniego: to, że każdy dzień przynosi Wam nowe, ponad plan wyprodukowane tony stali, nowe maszyny, nowe osiągnięcia uczonych, pisarzy, pracowników sztuki, racjonalizatorów produkcji.

O zainteresowaniu ludzi radzieckich Polską Ludową świadczy chociażby to, że polski film „Ostatni etap" obejrzało już w ZSRR 5.830 tys. osób, „Zakazane piosenki" — 6.050 tys. Filmy te cieszą się nadal niesłabnącym powodzeniem, ukazując się na ekranach wszystkich okręgów i rejonów Związku Radzieckiego. Wielkim powodzeniem widza radzieckiego cieszy się także wyświetlany od niedawna film polski „Czarci Żleb".

Wasze sukcesy tłumaczyć należy tym, że naród polski, wyzwolony przez Armię Radziecką i Wojsko Polskie spod faszystowskiego ucisku, zrzucił za przykładem narodów Rosji jarzmo kapitalizmu i wziął we własne ręce losy swej ojczyzny, która tak wiele wycierpiała. Jako gospodarz swego kraju, lud polski pod wodzą Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Prezydenta Bolesława Bieruta — wszedł na jedyną słuszną drogę — drogę, wiodącą ku socjalizmowi. Sukcesy te stały się możliwe dlatego, że naród polski nie jest samotny w swoim budownictwie, w walce o utrwalenie wolności, niezależności i demokratycznej przebudowy kraju. W tym szlachetnym dziele popiera go i pomaga mu wielki Związek Radziecki.

„PRZYJAŹŃ ZWIĄZKU RADZIECKIEGO, POMOC ZWIĄZKU RADZIECKIEGO, PRZYKŁAD ZWIĄZKU RADZIECKIEGO — OTO ŹRÓDŁA NASZYCH ZWYCIĘSTW" — mówił Prezydent RP Bolesław Bierut.

Scementowana wspólnie przelaną krwią w walce przeciwko wspólnemu wrogowi braterska przyjaźń narodu radzieckiego i polskiego jest gwarancją suwerenności i rozkwitu Polski Demokratycznej. Stosunki wzajemne między wielkim Krajem Zwycięskiego Socjalizmu i Ludowo-Demokratyczną Polską, budującą podstawy społeczeństwa socjalistycznego są jaskrawym przykładem stosunków nowego typu, opierających się na bazie internacjonalizmu proletariackiego i solidarności socjalistycznej. Różnią się one gruntownie od stosunków wzajemnych między krajami kapitalistycznymi, opartych na „prawie dżungli".

Rozpoczynający się dziś Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej zbiega się z uroczystościami ku czci 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Jest to najwspanialsze i najradośniejsze święto narodu naszego kraju, które obchodzone jest w atmosferze olbrzymiego entuzjazmu pracy i sukcesów w budownictwie komunizmu. Z ogromną radością powitał naród radziecki postanowienia rządu o gigantycznych budowach komunizmu — o budowie Elektrowni Kujbyszewskiej, Stalingradzkiej i Kachowskiej, Kanałów — Turkmeńskiego, Południowo — Ukraińskiego i Północno - Krymskiego. O gigantycznym rozmachu tych budowli świadczy chociażby fakt, że moc ich będzie przeszło 11-krotnie wyższa niż moc wszystkich elektrowni Rosji carskiej. Budowle te umożliwiają zroszenie i nawodnienie ponad 25 milionów ha ziemi.

Żaden kraj kapitalistyczny nie może nawet marzyć o tak potężnych planach rozwoju sił produkcyjnych. Są one możliwe tylko w kraju socjalizmu.

Święto rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej jest nie tylko świętem narodu radzieckiego. Widzimy to i przekonywujemy się o tym tu w Warszawie na każdym kroku.

Razem z naszym narodem dzień powstania pierwszego w świecie socjalistycznego państwa obchodzi uroczyście lud pracujący całego świata, jako swoje święto, jako początek wyzwolenia całej ludzkości z niewoli kapitalistycznej.

„Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa otworzyła narodom oczy i pokazała im, że era kapitalizmu dobiega końca i że odkryte są drogi ku powszechnemu pokojowi i wielkiemu postępowi narodów. Przedśmiertne usiłowania imperialistów, pod których nogami chwieje się grunt nie ocalą kapitalizmu od zbliżającej się zguby. Żyjemy w wieku kiedy wszystkie drogi wiodą do komunizmu" — powiedział tow. Mołotow w 30 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej obchodzony jest w warunkach rozwijającego się na całej kuli ziemskiej i wzmagającego się coraz bardziej niezwyciężonego ruchu ludowego naszych czasów — ruchu w obronie pokoju przeciwko podżegaczom wojennym. Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej obchodzony jest w okresie przygotowań do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Pozwólcie, Drodzy Bracia i Siostry, że wyrażę niezłomne przekonanie, iż Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej jeszcze bardziej wzmocni przyjaźń i braterstwo między naszymi narodami. Miesiąc ten rozszerzy i wzmocni wzajemną współpracę polityczną, gospodarczą i kulturalną między naszymi narodami oraz stanowić będzie wielki wkład w sprawę pokoju.

Niech rozwija się i wzmacnia niewzruszona przyjaźń polsko - radziecka!

Niech żyje Ludowo - Demokratyczna Polska i jej Prezydent Bolesław Bierut!

Niech żyje wielki Związek Radziecki!

Niech żyje Wódz całej postępowej ludzkości, Wielki Chorąży Pokoju — Józef Stalin!

Tow. JADWIGA SZCZEPAŃSKA

członek zespołu redakcyjnego „Głosu Robotniczego"

zmarła dnia 6 listopada b. r.

W Zmarłej tracimy ofiarną towarzyszkę pracy, najlepszą koleżankę, cennego, wartościowego Człowieka

ZESPÓŁ REDAKCYJNY „GŁOSU ROBOTNICZEGO"

W dniu 6 listopada b. r. zmarła w wieku lat 36 — po krótkich, lecz ciężkich cierpieniach ukochana nasza żona i córka

Jadwiga Szczepańska

Wyprowadzenie drogich nam zwłok nastąpi w dniu dzisiejszym o godz. 14.30 ze szpitala przy ul. Łagiewnickiej 34 — na Cmentarz Komunalny na Dołach

Pogrążeni w głębokim smutku

Mąż, Matka i Rodzina

W dniu 6 listopada br. zmarła

Tow. JADWIGA SZCZEPAŃSKA

członek Zw. Zaw. Dziennikarzy RP

W zmarłej tracimy oddaną koleżankę i cennego dziennikarza.

Wyprowadzenie zwłok nastąpi 8 listopada o godz. 14.30 ze szpitala przy ul. Łagiewnickiej 34 na Cmentarz Komunalny na Dołach

Zw. Zaw. Dziennikarzy RP

ODDZIAŁ w ŁODZI

Komunikat

Wydziału Szkolenia KC

Cykl pogadanek dla kursów partyjnych I stopnia na wsi „O budownictwie podstaw socjalizmu w Polsce" rozpocznie się w sobotę, dnia 11. 11. 1950 r. o godz. 17.05 na fali 1312,6.

Każdy temat powtarzany będzie dwa razy w tygodniu, w sobotę o godz. 17.05 i w niedzielę o godz. 14 na tej samej fali.

Wydział Szkolenia Partyjnego KC PZPR

Związek Radziecki buduje zwycięsko komunizm

i walczy o pokój, o przyjaźń i współpracę między wszystkimi narodami świata

Referat Marszałka ZSRR Bułganina — wygłoszony na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej

MOSKWA (PAP). — Na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęconym uczczeniu 33 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, M. A. Bułganin wygłosił następujący referat:

Towarzysze! Narody Związku Radzieckiego obchodzą dzisiaj 33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, która zapoczątkowała nową epokę, epokę wyzwolenia mas pracujących z niewoli kapitalistycznej.

Rewolucja Październikowa rozbudziła niebywałą energię twórczą i inicjatywę naszego narodu. Ludzie radzieccy, kierowani przez Partię Komunistyczną, wykazali bezprzykładne bohaterstwo, zarówno w pracy pokojowej, jak i w obronie swej ojczyzny podczas wojny. Pokonawszy poważne trudności na swej drodze, naród radziecki w krótkim okresie historii stworzył radziecki ustrój socjalistyczny i dzisiaj zdecydowanie kroczy ku wielkiemu celowi — komunizmowi.

Nasz ustrój radziecki, powstały w rezultacie zwycięstwa Rewolucji Październikowej, wywiera wielki, przeobrażający wpływ na rozwój całej historii światowej. Zasady, proklamowane przez Rewolucję Październikową, jednoczą dzisiaj potężny obóz socjalizmu i demokracji, na którego czele stoi Związek Radziecki. Mamy prawo uważać to za zwycięstwo idei marksizmu - leninizmu.

Cały przebieg wydarzeń potwierdził słuszność nauki marksistowsko - leninowskiej o nieuchronnej zagładzie kapitalizmu, który na przełomie XIX i XX stulecia wkroczył w ostatnie stadium swego rozwoju — stadium imperializmu. Potwierdził się wniosek naukowy marksizmu - leninizmu, że klasa robotnicza z rewolucyjną partią marksistowską na czele stanowi siłę, mogącą porwać masy pracujące do walki o wyzwolenie od kapitalizmu, podjąć się państwowego kierownictwa społeczeństwem i urzeczywistnić szlachetny cel zbudowania socjalizmu. Doświadczenie budownictwa państwa radzieckiego, dającego przykład braterskiej współpracy narodów, przekonuje ludy innych krajów o przewadze socjalizmu nad kapitalizmem, o słuszności i sile żywotnej marksizmu - leninizmu.

I

Historyczne sukcesy Związku Radzieckiego

w rozwoju wewnętrznym

33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej naród radziecki wita wielkimi sukcesami we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. Najważniejsze osiągnięcia z jakimi witamy rocznicę Rewolucji Październikowej polegają na tym, że jeszcze bardziej wzrosła i wzmocniła się siła polityczna i ekonomiczna radzieckiego państwa socjalistycznego. W ciągu lat powojennych wzrósł jeszcze bardziej, nie tylko wśród ludzi radzieckich, lecz i wśród mas pracujących innych krajów, autorytet władzy radzieckiej — najbardziej demokratycznej władzy na świecie, cieszącej się pełnym zaufaniem i miłością swego narodu. Nasz ustrój radziecki zapewnia aktywny udział najszerszych mas ludowych w życiu państwowym i społecznym oraz stanowi najlepszą formę rozwoju ich sił twórczych. Przewodnią i kierującą siłą naszego państwa jest Partia Komunistyczna, której politykę ludzie radzieccy uważają za swą własną politykę, widząc w niej uosobienie swoich interesów. Nie ma na świecie ani jednego rządu burżuazyjnego, którego wewnętrzna sytuacja polityczna byłaby tak trwała i niewzruszona, jak trwała i niewzruszona jest sytuacja rządu radzieckiego.

Sukcesy, osiągnięte przez Związek Radziecki w latach rozwoju pokojowego wzmocniły jeszcze bardziej w naszym narodzie uczucie radzieckiego patriotyzmu, którego siła — jak poucza Towarzysz Stalin — polega na tym, że jego podstawą nie są przesądy rasowe lub nacjonalistyczne, lecz głębokie oddanie i wierność narodu wobec swej ojczyzny, braterska współpraca mas pracujących wszystkich narodów naszego kraju.

Braterska współpraca i przyjaźń narodów ZSRR

W twórczej pracy dla dobra ojczyzny socjalistycznej rozwija się i krzepnie braterska współpraca i przyjaźń narodów naszego kraju. Przy poparciu całego Związku Radzieckiego dźwignęła się z ruin i szybko ruszyła naprzód gospodarka obszarów, które znajdowały się pod okupacją wroga. W zgodnej rodzinie narodów wszystkie nasze republiki osiągnęły w ciągu ostatnich lat znaczne sukcesy polityczne, gospodarcze i kulturalne.

W walce o realizację wielkich celów budownictwa komunistycznego wzmacnia się nieustannie jedność moralno - polityczna społeczeństwa radzieckiego, zespolonego ściśle wokół Partii i władzy radzieckiej. Świadczą o tym dobitnie wyniki wyborów do Rady Najwyższej ZSRR i do Rad Najwyższych republik narodowych, jakie odbyły się w okresie powojennym i przyniosły wspaniałe zwycięstwo stalinowskiemu blokowi komunistów i bezpartyjnych.

Przewaga radzieckiego ustroju społecznego i państwowego, która z wyjątkową siłą ujawniła się w latach wojny, ujawnia się równie owocnie w warunkach rozwoju pokojowego.

Dalszy potężny rozwój gospodarczy Kraju Rad

Podstawą działalności gospodarczej i kulturalnej narodu radzieckiego w okresie powojennym był 5-letni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej kraju na lata 1946—1950, przyjęty wkrótce po zakończeniu wielkiej wojny ojczyźnianej, najcięższej ze wszystkich wojen, jakie przeżył kiedykolwiek nasz kraj ojczysty. Szkody materialne, wyrządzone przez wojnę naszemu krajowi, były tak poważne, że wrogowie nasi opierali na tym swe egoistyczne rachuby. Mieli oni nadzieję, że nie zdołamy o własnych siłach wybrnąć z trudności powojennych. Jednakże ich rachuby okazały się bezpodstawne. Związek Radziecki znalazł w sobie siły i możliwości, by nie tylko zabliźnić rany zadane wojną, lecz zorganizować dalszy potężny rozwój przemysłu i transportu, gospodarki rolnej, kultury i materialnego dobrobytu mas pracujących.

Naród radziecki przyjął plan 5-letni, jako bojowy program, odpowiadający jego żywotnym interesom i z entuzjazmem przystąpił do wcielenia tego planu w życie. Pod przewodem Partii Komunistycznej ludzie radzieccy nie szczędzili sił i pracy w walce o wykonanie i przekroczenie pięciolatki powojennej. W ciągu tych lat znowu wystąpiły na jaw wspaniałe zalety i twórcze siły narodu radzieckiego, jeszcze bardziej wzrosła świadomość polityczna i aktywność społeczna ludzi radzieckich.

Pięciolatka powojenna — nowy chlubny etap pracy

Pięciolatka powojenna — to nowy, chlubny etap w rozwoju naszego kraju.

Podstawowe zadania planu pięcioletniego polegały na tym, aby odbudować zniszczone okręgi kraju, przywrócić przedwojenny poziom przemysłu i gospodarki rolnej a następnie poziom ten w znacznym stopniu przekroczyć. Z uczuciem dumy z naszej wielkiej ojczyzny możemy dzisiaj powiedzieć, że te zadania planu pięcioletniego zostały pomyślnie wykonane.

Plan pięcioletni ustalał, że produkcja całego przemysłu Związku Radzieckiego w r. 1950 winna w porównaniu z przedwojennym 1940 rokiem zwiększyć się o 48 proc. Przemysł nasz nie tylko osiągnął ten poziom produkcji, lecz znacznie go przewyższył. Jak wiadomo, już w IV kwartale 1949 r. globalna przeciętna produkcja miesięczna przewyższyła poziom 1940 r. o 53 proc. W roku bieżącym rozmiary produkcji przemysłowej wzrosły jeszcze bardziej. Przedwojenny poziom globalnej produkcji przemysłowej został w ciągu 10 miesięcy 1950 roku przekroczony o 70 proc.

Szybkie tempo wzrostu produkcji przemysłowej i rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej zabezpieczone jest dzięki wielkiemu budownictwu inwestycyjnemu. W ciągu minionego okresu pięciolatki powojennej odbudowano i zbudowano od nowa około 6 tysięcy przedsiębiorstw przemysłowych, nie licząc drobnych przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych.

Przemysł okręgów, które ucierpiały na skutek wojny, został nie tylko w całej pełni odbudowany, lecz również znacznie rozszerzony na bazie nowej i bardziej nowoczesnej techniki.

Przemysł ciężki

Pomyślnie realizowane jest zadanie odbudowy i rozwoju, w pierwszej kolejności ciężkiego przemysłu.

Zadania planu pięcioletniego w dziedzinie rozwoju hutnictwa żelaza zostały wykonane z nadwyżką. Zgodnie z planem pięcioletnim w roku 1950 należało wyprodukować metali żelaznych o 35 proc. więcej, aniżeli w roku 1940. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego produkcja metali żelaznych przekroczyła poziom przedwojenny o 44 proc., w tej liczbie surówka o 28 proc., stal — o 48 proc., a produkcja wyrobów walcowanych o 58 proc.

Aby osiągnąć takie wyniki, nasi hutnicy i budowniczowie musieli niemało pracy w to włożyć. Jak wiadomo przemysł hutniczy południa został w czasie wojny zupełnie zdewastowany. Obecnie jest on całkowicie odbudowany na nowej bazie technicznej i daje więcej metalu, aniżeli przed wojną. W dalszym ciągu rozwijało się hutnictwo żelaza we wschodnich okręgach kraju. Poziom produkcji wyrobów walcowanych jest w tych okręgach 2,5 razy wyższy od przedwojennego.

Zgodnie z zadaniami planu pięcioletniego w dziedzinie hutnictwa metali kolorowych, znacznie rozszerzona została produkcja metali kolorowych i rzadkich: aluminium, cyny, niklu, miedzi, ołowiu, cynku, manganu oraz koncentratów wolframu i molibdenu.

Przekroczenie planu wydobycia węgla

Z nadwyżką wykonano zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydobycia węgla. Zgodnie z planem pięcioletnim wydobycie węgla w roku 1950 miało wzrosnąć w porównaniu z r. 1940 o 51 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie węgla przewyższyło poziom przedwojenny o 57 proc. i Związek Radziecki, jeśli chodzi o rozmiary wydobycia węgla, wysunął się na drugie miejsce na świecie.

Odbudowano całkowicie przemysł węglowy Zagłębia Donieckiego, zupełnie zdewastowany w czasie wojny. Kopalnie Zagłębia Donieckiego dają w chwili obecnej więcej węgla, aniżeli przed wojną i więcej, aniżeli przewidywał plan pięcioletni. Zagłębie Donieckie jest znowu największym i najbardziej zmechanizowanym zagłębiem węglowym kraju.

Zagłębie Moskiewskie, które również było całkowicie zniszczone, daje obecnie trzy razy więcej węgla, aniżeli przed wojną.

Równolegle z odbudową Zagłębia Donieckiego i Zagłębia Moskiewskiego rozwijał się w dalszym ciągu przemysł węglowy na Uralu, w Zagłębiu Kuźnieckim, w Zagłębiu Karagandyjskim i w innych wschodnich okręgach kraju. Na wschodzie wydobywa się w chwili obecnej przeszło 2 razy więcej węgla, aniżeli przed wojną. Z nadwyżką realizowane jest zadanie planu pięcioletniego w dziedzinie rozbudowy Pieczorskiego Zagłębia Węglowego — nowej bazy węglowej dla okręgów północnych i Leningradu. Pracuje się nad nowymi złożami węgla w innych okręgach kraju.

Przemysł naftowy

Pomyślnie rozwija się nasz przemysł naftowy. Zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydobycia ropy naftowej zostało wykonane z nadwyżką. Plan pięcioletni przewidywał zwiększenie wydobycia ropy naftowej w r. 1950, w porównaniu z wydobyciem przedwojennym, o 14 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie ropy naftowej przewyższyło poziom przedwojenny o 21 proc.

Całkowicie został odbudowany i zaopatrzony w nowe urządzenia techniczne, zniszczony podczas wojny przemysł naftowy okręgów Majkopu i Groznego oraz przemysł naftowy Ukrainy zachodniej.

Wzrosło poważnie znaczenie nowych okręgów naftowych na Wschodzie. Stworzone zostały nowe, wielkie zagłębia naftowe i rafinerie w Baszkirii. Szybko rozwija się wydobycie nafty i przemysł przetworów naftowych w obwodzie kujbyszewskim oraz w Republikach: Turkmeńskiej, Uzbeckiej i Kazachskiej. Odkryte zostały nowe, wielkie złoża naftowe w Republice Tatarskiej. Prowadzone są wielkie prace w celu rozbudowy wydobycia nafty na Sachalinie. Ciężar gatunkowy obszarów wschodnich w ogólnym wydobyciu nafty w całym Związku wzrósł do 44 proc. wobec 12 proc. w roku 1940.

Naftowy przemysł przetwórczy został zaopatrzony w nowe urządzenia techniczne. Wprowadził on do produkcji i wytwarza nowe gatunki wysokooktanowej benzyny lotniczej i innych rodzajów paliwa i smarów.

Rozmach produkcji we wszystkich dziedzinach

Produkcja energii elektrycznej w ostatnim roku pięciolatki miała się zwiększyć w porównaniu z okresem przedwojennym o 70 proc. W rzeczywistości jednak produkcja ta wzrosła o 87 proc. Na obszarach, które ucierpiały wskutek wojny, gdzie elektrownie zostały całkowicie zburzone, moc tych elektrowni i produkcja prądu elektrycznego przekroczyły obecnie poziom przedwojenny.

W szybkim tempie rozwija się przemysł budowy maszyn.

Zadania planu pięcioletniego w dziedzinie produkcji maszyn, urządzeń mechanicznych i przyrządów są pomyślnie wykonywane. Plan pięcioletni przewidywał wzrost gotowej produkcji urządzeń technicznych w 1950 roku — o 100 proc. w porównaniu z okresem przedwojennym.

W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego produkcja maszyn przekroczyła poziom przedwojenny 2,2 razy. Jednocześnie produkcja urządzeń hutniczych wzrosła pięciokrotnie, turbin parowych 2,5 razy, wielkich silników elektrycznych — pięciokrotnie, urządzeń dla przemysłu naftowego ponad trzykrotnie, kopaczek mechanicznych — trzynastokrotnie.

W ciągu ostatnich lat radzieccy budowniczowie maszyn, w oparciu o osiągnięcia rodzimej nauki stworzyli i opanowali wiele nowych, nowoczesnych typów maszyn i urządzeń mechanicznych.

Nowe osiągnięcia techniki

W latach planu pięcioletniego wzrosło znacznie wykorzystanie urządzeń technicznych w przemyśle. Tak np. wielkie piece wykorzystywane są lepiej o 25 proc., niż w okresie przedwojennym, a piece martenowskie o 32 proc. Szybkość wiercenia eksploatacyjnego szybów naftowych wzrosła w porównaniu z okresem przedwojennym o 43 proc. Jednakże, jak wykazuje doświadczenie przodujących robotników przodujących przedsiębiorstw i zakładów, istnieją jeszcze znaczne rezerwy i możliwości bardziej wydajnego wykorzystywania urządzeń.

Pomyślne zastosowanie nowej techniki umożliwiło przeprowadzenie na wielką skalę dalszej technicznej renowacji gospodarki narodowej i podniesienie poziomu mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych. Równoległy postęp techniczny, wzrost kwalifikacji naszych kadr oraz twórcza inicjatywa robotników, inżynierów i techników zapewniły znaczny wzrost wydajności pracy.

Pięcioletni plan przewidywał wzrost wydajności pracy w przemyśle w 1950 roku o 36 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. W rzeczywistości jednak wydajność pracy robotników w przemyśle była w trzecim kwartale roku 1950 wyższa o ponad 40 proc., niż w okresie przedwojennym.

W przemyśle prowadzone są poważne prace w celu zaoszczędzenia surowców, półfabrykatów, paliwa i energii elektrycznej oraz w celu lepszego wykorzystania przestrzeni produkcyjnej, jak również w celu przyśpieszenia obiegu środków obrotowych. W wyniku tego, plany ustalone przez rząd w celu obniżenia kosztów własnych produkcji przemysłowej są wykonywane i przekraczane.

Transport kolejowy, podobnie jak przemysł, pracuje na poziomie, przewyższającym zadania planu 5-letniego. Plan 5-letni przewidywał na rok 1950 zwiększenie o 28 proc. przewozów towarowych transportu kolejowego w porównaniu z poziomem przedwojennym. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego przewozy towarowe przekroczyły poziom przedwojenny o przeszło 40 proc. Zwiększony został i odnowiony tabor lokomotyw i wagonów, utworzona została w kraju baza budowy lokomotyw elektrycznych i dieslowskich.

Sukcesy gospodarki rolnej

Znaczne sukcesy osiągnięto w gospodarce rolnej. W bieżącym roku globalne zbiory upraw zbożowych wyniosą 7 miliardów 600 milionów pudów i przekroczą poziom przedwojennego roku 1940 o z górą 300 milionów pudów. Zbiory globalne pszenicy przekraczają przy tym plony z 1940 roku o 340 milionów pudów.

Globalne zbiory bawełny przekroczą zbiory z 1940 r. o przeszło 40 proc. Zwiększył się urodzaj buraka cukrowego. W bieżącym roku zebranych będzie co najmniej o 25 milionów cetnarów więcej buraka cukrowego, niż w 1940 r.

Wykonywany jest z powodzeniem przyjęty w 1948 r. plan założenia leśnych pasów ochronnych, wprowadzenia trawopolnych płodozmianów, urządzenia stawów i zbiorników wody na stepowych i leśno-stepowych obszarach europejskiej części Związku. W ciągu dwóch lat założono leśne pasy ochronne na obszarze 1,300 tysięcy hektarów; w kołchozach i sowchozach tychże rejonów urządzono kilka tysięcy stawów i zbiorników wody.

W sierpniu bieżącego roku przyjęto ważną decyzję w sprawie przejścia do nowego systemu nawadniania na obszarze ponad 4.300 tys. ha. Przewidując urządzenie tymczasowych kanałów nawadniających zamiast stałych kanałów, które utrudniały zastosowanie nowoczesnej techniki maszynowej w rolnictwie, nowy system nawadniania pozwoli na zwiększenie obszaru nawadnianych gruntów oraz na znaczny wzrost wydajności pracy w rolnictwie, korzystającym z nawadniania.

Wzrost hodowli

W roku bieżącym wysiłki Partii i rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli. Kołchozy i sowchozy, wykonując trzyletni plan rozwoju uspołecznionej, kołchozowej i sowchozowej hodowli bydła, osiągnęły poważne zwiększenie pogłowia bydła i podniosły jego produktywność. Nasza hodowla ucierpiała bardzo w czasie wojny. W ważnych okręgach rolniczych kraju — na Ukrainie, Kaukazie Północnym, Białorusi, w centralnych obwodach czarnoziemu pogłowie bydła, poza niewielką częścią, ewakuowaną na Wschód i ukrytą przez ludność, zostało całkowicie wytrzebione. W czasie wojny hodowla ucierpiała również w innych okręgach kraju. Pomimo to, w chwili obecnej został całkowicie przywrócony nie tylko przedwojenny poziom uspołecznionej hodowli, lecz w znacznym stopniu poziom ten przekroczono. Pogłowie bydła rogatego w kołchozach jest obecnie większe o 38 proc. niż przed wojną, owiec i kóz — o 65 proc., trzody chlewnej — o 55 proc. Kołchozy i sowchozy osiągnęły znaczne zwiększenie pogłowia bydła rasowego.

W kołchozach i sowchozach realizuje się zakrojoną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń dla bydła i tworzy się bazę paszy dla bydła — wprowadza się specjalne płodozmiany paszowe, rozszerza obszary zasiewu trawy, zwiększa produkcję upraw silosowych i paszowych roślin okopowych, wprowadza się do produkcji nowe wysokourodzajne rośliny paszowe — sudankę, sorgo i inne.

Zwiększenie produkcji upraw zbożowych i technicznych oraz wzrost produkcji hodowlanej stwarzają trwałą bazę surowcową dla dalszego rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego.

Pomoc państwa dla rolni. .wa

Partia i Rząd udzielają wielkiej pomocy kołchozom, sowchozom i stacjom maszynowo-traktorowym. Gospodarka rolna zaopatrywana jest obficie w różnorodne maszyny. Nasze fabryki traktorów i fabryki budowy maszyn rolniczych uległy zniszczeniu podczas wojny; obecnie wszystkie one zostały odbudowane i wraz z nowymi fabrykami dają w bieżącym roku gospodarce rolnej: traktorów w przeliczeniu na jednostki o mocy 15 koni mechanicznych — czterokrotnie więcej niż w 1940 r., kombajnów — 3,8 razy tyle, pługów traktorowych — cztery razy tyle, siewników traktorowych — prawie sześć razy tyle, kultywatorów traktorowych — przeszło trzy razy tyle.

Przemysł chemiczny dostarcza gospodarce rolnej coraz więcej nawozów sztucznych. W bieżącym roku gospodarka rolna otrzymuje nawozów fosforowych, potasowych i azotowych prawie dwukrotnie więcej niż w 1940 r.

Prowadzenie wielkiej gospodarki kolektywnej, wyposażonej w przodującą technikę, wymaga znajomości ekonomiki produkcji kołchozowej, znajomości podstaw agrotechniki i mechanizacji. Spośród kołchoźników wysunęli się wybitni organizatorzy, kierownicy i mistrzowie gospodarki rolnej. Nie wolno jednak poprzestawać na tym. Toteż Partia i Rząd stawiają zadanie dalszego wzmocnienia kadr kołchozowych, wprowadzenia do produkcji kołchozowej i do praktycznej pracy stacji maszynowo-traktorowych, osiągnięć nauki i najnowszych doświadczeń gospodarki rolnej.

Wzrost ogólnego dobrobytu i kultury

Rozwojowi gospodarki narodowej towarzyszy wzrost dochodu narodowego oraz dalszy wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego naszego narodu.

W krajach kapitalistycznych klasy wyzyskiwaczy przywłaszczają sobie lwią część dochodu narodowego, wytwarzanego przez masy pracujące. W radzieckim socjalistycznym systemie gospodarki dochód narodowy przypada masom pracującym i jego podział odbywa się nie w interesie wzbogacenia klas wyzyskiwaczy, lecz w interesie systematycznego podnoszenia sytuacji materialnej robotników, chłopów i inteligencji oraz rozszerzenia produkcji socjalistycznej. Dlatego też wzrost dochodu narodowego w kraju Rad stanowi najbardziej syntetyczny i jaskrawy wskaźnik wzrostu dobrobytu materialnego mas pracujących.

Plan 5-letni ustalił, że cały dochód narodowy w 1950 r. winien przekroczyć poziom przedwojenny o 38 proc. Już w 1949 r. dochód narodowy Związku Radzieckiego prawie że osiągnął ten poziom, a w 1950 r. dochód narodowy przewyższy poziom przedwojenny — w cenach porównywalnych o przeszło 60 proc., tj. znacznie więcej niż przewidywał plan 5-letni.

Jak wiadomo, rząd radziecki zrealizował reformę pieniężną i w 1950 r. dokonał trzeciej z kolei obniżki detalicznych cen towarów masowego spożycia. Doprowadziło to do jeszcze większego wzmocnienia radzieckiego rubla, do podwyższenia jego siły nabywczej. Dochody robotników i pracowników umysłowych, w przeliczeniu na jedną pracującą jednostkę zwiększyły się już w 1949 r. — w cenach porównywalnych — o 24 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. Dochody chłopów odpowiednio zwiększyły się więcej niż o 30 proc. W bieżącym roku odbywa się dalszy wzrost realnej płacy zarobkowej robotników i pracowników umysłowych oraz zwiększają się dochody chłopów.

W naszym kraju nie ma, jak wiadomo, bezrobocia. Liczba robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w gospodarce narodowej nieustannie wzrasta i obecnie przewyższa liczbę przedwojenną o 22 proc.

Poprawa sytuacji materialnej mas pracujących znajduje wyraz we wzroście siły nabywczej ludności i w zwiększonych obrotach handlu. W bieżącym roku mogliśmy skierować do sklepów państwowych i spółdzielczych dla odprzedaży ludności, nie licząc miejscowych zasobów, o 35 proc. więcej mięsa i produktów mięsnych niż przed wojną, o 53 proc. więcej ryb, o 60 proc. więcej masła i innych tłuszczów, o przeszło 30 proc. więcej cukru i wyrobów cukierniczych, o 38 proc. więcej tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lnianych, o 35 proc. więcej obuwia, o 37 proc. więcej artykułów pończoszniczych, o 31 proc. więcej mydła.

(Ciąg dalszy na str. 4)

Związek Radziecki buduje zwycięsko komunizm

i walczy o pokój, o przyjaźń i współpracę między wszystkimi narodami świata

Referat Marszałka ZSRR Bułganina — wygłoszony na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej

(Dokończenie ze str. 3)

Obecnie konsumcja krajowa przewyższa znacznie poziom przedwojenny.

Olbrzymie rozmiary budownictwa mieszkaniowego

Partia i Rząd uważają za sprawę pierwszorzędnej wagi zwiększanie ze wszechmiar **funduszu mieszkaniowego kraju**, a zwłaszcza udzielanie pomocy robotnikom, chłopom i inteligencji w budowie **indywidualnych domów mieszkalnych**. W ciągu 4 lat i 10 miesięcy pięciolatki powojennej odbudowano i zbudowano mieszkania o łącznej powierzchni około 90 milionów metrów kwadratowych. W tym samym czasie w miejscowościach wiejskich odbudowano i zbudowano przeszło 2,5 miliona domów mieszkalnych. Cyfry te świadczą o **znacznym zasięgu budownictwa mieszkaniowego w naszym kraju**. Jednakże plany budownictwa mieszkaniowego nie wszędzie są w całej pełni wykonywane. Domy mieszkalne w miastach i na wsi buduje się powoli i wciąż jeszcze drogo.

Rozkwit nauki i kultury

Rząd wydaje duże sumy na **akcję społeczno - kulturalną.** W latach powojennych w kraju naszym odbudowano i zbudowano tysiące nowych szkół, bibliotek, instytucji dziecięcych oraz wiele szpitali, sanatoriów, domów wypoczynkowych, klubów, teatrów i kin.

W szkołach podstawowych, 7-letnich i średnich, w szkołach technicznych oraz w innych średnich zakładach naukowych uczy się 37 milionów osób. Wyższe uczelnie kształcą 1.230 tysięcy studentów. Cyfra ta jest o 400 tysięcy wyższa od przedwojennej.

Rozwija się pomyślnie **literatura i sztuka radziecka**, które służą u nas interesom narodu i stanowią ważny instrument komunistycznego wychowania ludzi radzieckich.

Wzrosła sieć zakładów naukowo-badawczych. Poczyniono nowe, poważne kroki w kierunku rozwiązania zadania postawionego przez Towarzysza Stalina uczonym radzieckim: **„Nie tylko doścignąć, lecz również prześcignąć w najbliższym czasie osiągnięcia nauki za rubieżami naszego kraju“.**

W ślad za wykryciem **tajemnicy energii atomowej**, uczeni nasi swymi licznymi, poważnymi pracami i wynalazkami przyczynili się do postępu technicznego, do wykonania i przekroczenia planów naszej gospodarki narodowej.

Przeprowadzone w bieżącym roku twórcze dyskusje w dziedzinie zagadnień jezykoznawstwa i fizjologii posunęły naprzód rozwój naszej radzieckiej nauki.

Towarzysz Stalin otwiera nowe perspektywy przed radziecką myślą naukową

Wyjątkowo ważne znaczenie miały wystąpienia Towarzysza Stalina w dyskusji nad zagadnieniami językoznawstwa. Wystąpienia te spowodowały głęboki przełom przede wszystkim w tej gałęzi nauki. Towarzysz Stalin wykazał, że nauka nie może rozwijać się i czynić postępów bez walki poglądów, bez wolności krytyki, bez zastępowania przestarzałych formuł i wniosków przez nowe i otworzył przed całą radziecką myślą naukową szerokie horyzonty dla rozwiązywania nowych zadań, stojących przed naszym państwem.

Mówiąc o naszych sukcesach w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego, nie wolno nie wspomnieć **o naszych OKRYTYCH CHWAŁĄ SIŁACH ZBROJNYCH, O NASZEJ ARMII, O NASZYM LOTNICTWIE, O NASZEJ MARYNARCE WOJENNEJ.** Spełniając z honorem swój obowiązek wojskowy, **stoją one niezachwianie na straży pokoju i bezpieczeństwa naszej ojczyzny.**

Towarzysz Stalin uczy, że w okresie komunizmu gospodarka narodowa organizowana planowo będzie się opierała na **wyższej technice** zarówno w dziedzinie przemysłu jak i gospodarki rolnej. Wynika z tego, że musimy koniecznie zorganizować **nowy, dalszy rozwój gospodarki radzieckiej**, podnieść na jeszcze wyższy poziom techniczne uzbrojenie wszystkich gałęzi gospodarki i osiągnąć dalszy wzrost sił wytwórczych kraju.

Wielkie budowle komunizmu

W świetle tych stojących przed narodem radzieckim zadań, olbrzymie znaczenie mają uchwały rządu dotyczące budowy kujbyszewskiej i stalingradzkiej **elektrowni wodnej na Wołdze, budowy Głównego Kanału Turkmeńskiego, Amu — Daria — Krasnowodsk, kachowskiej elektrowni wodnej na Dnieprze oraz kanałów Południowo-Ukraińskiego i Północno-Krymskiego.**

Budowle te ze względu na swą skalę, techniczną koncepcję i terminy realizacji są **prawdziwymi budowlami komunistycznymi.** Każda z nich składa się z elektrowni wodnych, zapor, kanałów i rezerwuarów wodnych oraz z systemów nawadniania. Nowe budowle stanowią złożony kompleks urządzeń technicznych. Budownictwo takich urządzeń możliwe jest tylko w naszym kraju w warunkach **planowej gospodarki socjalistycznej.**

Cztery nowobudowane elektrownie wodne będą miały ogólną moc przeszło 4 milionów kilowatów i dadzą rocznie przy przeciętnym stanie wód 22 miliardy kilowatogodzin energii elektrycznej, czyli **przeszło 11 razy więcej niż dawały w roku 1913 wszystkie elektrownie Rosji carskiej.**

Elektrownie wodne kujbyszewska i stalingradzka zapewnią całkowite zaopatrzenie Moskwy w energię elektryczną i umożliwią szybszy rozwój gospodarki obszarów nadwołżańskich oraz centralnych okręgów czarnoziemu; elektrownie wodne Głównego Kanału Turkmeńskiego i elektrownia kachowska umożliwią szybszy rozwój gospodarki obszarów nadkaspijskich Turkmenii i Dolnego Dniepru. **Kraj otrzyma możność uruchomienia nowych zakładów przemysłowych i zastosowania przodującej techniki w zakładach będących już w ruchu.**

Pustynie zamienimy w kraj obfitych zbiorów

Zraszanie i nawadnianie obszarów zawołżańskich, ziem południowej Ukrainy i północnego Krymu, pustynnych i na wpół pustynnych obszarów nad Morzem Kaspijskim i w Azji Środkowej — **da krajowi dodatkowo miliony pudów pszenicy, ryżu, bawełny i innych upraw technicznych.** Na zraszanych obszarach rozwinie się na szeroką skalę **hodowla bydła. Energia elektryczna** nowych stacji znajdzie szerokie zastosowanie **w przemyśle i w produkcji rolnej. Decyzje Rządu w sprawie budowli na Wołdze, na Amu-Darii i na Dnieprze, powitane zostały w naszym kraju z wielkim entuzjazmem. Robotnicy wielu zakładów przemysłowych podejmują zobowiązania, że szybko i dobrze wykonają zamówienia dla tych nowych budowli. Radzieccy uczeni, inżynierowie i technicy kierują swe twórcze wysiłki ku rozwiązaniu technicznych problemów nowego budownictwa. Kołchoźnicy i kołchoźnice obszarów nadwołżańskich, Turkmeni, Ukrainy i Krymu podejmują zobowiązania pracy w celu przyśpieszenia realizacji robót budowlanych.**

Wychowujemy ludzi epoki komunizmu

W toku rozwoju społeczeństwa radzieckiego sprawa **hartu ideologiczno-teoretycznego naszych kadr** nabiera coraz większego znaczenia. **Warunki przejścia od socjalizmu** do komunizmu zobowiązują nas do **tego, byśmy podnieśli na wyższy szczebel całą pracę ideologiczną, byśmy osiągnęli dalsze udoskonalenie wychowania komunistycznego mas pracujących.**

Nie można zbudować komunizmu bez całkowitego przezwyciężenia przeżytków kapitalizmu w świadomości naszych ludzi. Oto dlaczego należy wzmóc walkę z różnymi przejawami niekomunistycznego stosunku do pracy i do własności socjalistycznej, do przestrzegania interesu państwowego.

Trzeba stanowczo wykorzeniać wpływy burżuazyjne w dziedzinie nauki, literatury i sztuki, dążyć wytrwale do udoskonalenia pracy nad marksistowsko - leninowskim wychowaniem naszych kadr wszystkich specjalności, dopomóc im w opanowaniu **nauki o prawach rozwoju społeczeństwa.**

Nasza partia komunistyczna wzywa, aby nie poprzestawać na tym co osiągnięto i nie dawać się olśniewać sukcesami. Było by niegodne ludzi radzieckich nie zauważać niedociągnięć w pracy i nie podejmować kroków w celu ich usunięcia. Nie wolno np. przejść obojętnie wobec takiego niedopuszczalnego zjawiska, jak naruszanie ustaw o obowiązkowym wykonywaniu planów państwowych. Dotychczas w szeregu gałęzi przemysłu poszczególne przedsiębiorstwa systematycznie nie wykonują ustalonych dla nich planów. Kierownicy tych gałęzi przemysłu uspakajają siebie, że zła praca przedsiębiorstw, które nie wykonują planu, zostanie pokryta kosztem przekroczenia planów przez przedsiębiorstwa przodujące.

Musimy usprawnić naszą pracę

Jest to niesłuszne, nieradzieckie podejście do wykonania planów państwowych. Tego rodzaju praktyka osłaniania i zamazywania złej pracy jednych przedsiębiorstw kosztem dobrej pracy innych nie ma nic wspólnego z radziecką metodą kierowania gospodarką. Takie metody nie licują z pracownikami gospodarki socjalistycznej. W ten sposób mogą rozumować i postępować tylko burżuazyjni kombinatorzy. **Plan państwowy — to prawo.** Każde przedsiębiorstwo obowiązane jest wykonywać ustalone dla niego zadanie. Żądanie to winno być punktem wyjścia nie tylko dla pracowników przemysłu, lecz i dla wszystkich innych gałęzi naszego budownictwa socjalistycznego.

Nie mniej ważne jest podkreślenie poważnych niedociągnięć również w dziedzinie budownictwa inwestycyjnego. Zwrócił na nie naszą uwagę Towarzysz Stalin. Podczas, gdy rozwojowi produkcji przemysłowej towarzyszy spadek kosztów własnych produkcji i na tej podstawie następuje zniżka cen towarów i wzmocnienie rubla radzieckiego, koszty budownictwa, pomimo znącznego wzrostu zasięgu robót inwestycyjnych, nie zmniejszają się i pozostają niezwykle wysokie. Projekty budownictwa zawierają wiele zbędnych szczegółów, co podraża koszty budowy. Wskutek poważnych braków w planowaniu budownictwa inwestycyjnego rozprasza się środki materiałowe i pieniężne na wiele obiektów budowlanych, co powoduje przedłużenie terminów budownictwa, zatrzymuje uruchomienie nowego potencjału produkcyjnego i zwiększa rozmiary nie zakończonego budownictwa. Przy obecnym **olbrzymim rozmachu naszego budownictwa inwestycyjnego sprawa ta nabiera dużej wagi państwowej.**

Kierownicy naszych organizacji, zajmujących się budownictwem, muszą skończyć z naruszaniem zadań rządu w sprawie obniżenia kosztów budownictwa, zapewnić zdecydowane przyspieszenia terminów budownictwa, usprawnić swoją pracę i zlikwidować pozostawanie w tyle za innymi gałęziami naszej gospodarki narodowej.

Bolszewicka krytyka i samokrytyka — główną siłą napędową społeczeństwa radzieckiego

Niezawodnym i wypróbowanym środkiem walki z niedociągnięciami w naszej pracy jest **bolszewicka krytyka i samokrytyka.** Partia uczy, że **krytyka i samokrytyka, będąca jedną z sił napędowych społeczeństwa radzieckiego, pomaga w stanowczym usuwaniu tego co stare co się przeżyło, i toruje drogę temu, co nowe, przodujące, postępowe. Dlatego też krytyką i samokrytyką należy posługiwać się nie od wypadku do wypadku, lecz stale. Krytyka i samokrytyka winna być nieprzerwanie działającą bronią, mającą na celu usprawnienie całej naszej pracy.**

Likwidacja niedociągnięć w wychowaniu politycznym, w budownictwie gospodarczym i kulturalnym, pozwoli ujawnić nowe źródła rozwoju produkcji socjalistycznej i tym samym przyśpieszyć nasz marsz na drodze do komunizmu.

II

Związek Radziecki a walka o utrzymanie pokoju *na całym świecie*

Realizując zadania budownictwa na polu gospodarki narodowej, Związek Radziecki uporczywie walczy o pokój, o przyjaźń i współpracę między narodami wszystkich krajów.

Ręka w rękę ze Związkiem Radzieckim prowadzą walkę o pokój i o przyjaźń narodów kraje demokracji ludowej — Albania, Bułgaria, Węgry, Polska, Rumunia, Czechosłowacja.

O sprawę pokoju walczy aktywnie wielki naród chiński pod przewodem Komunistycznej Partii Chin z Towarzyszem Mao Tse-tungiem na czele.

Zdecydowanie stoi w obozie pokoju Niemiecka Republika Demokratyczna.

O sprawę pokoju, o wolność i niezależność swego narodu prowadzi wojnę wyzwoleńczą bohaterski naród koreański.

Wszystkie te narody stanowią obóz pokoju, socjalizmu i demokracji.

TOWARZYSZ STALIN niejednokrotnie wskazywał, że różnica systemów ekonomicznych i ideologii nie wyklucza współpracy i normalnych stosunków między Związkiem Radzieckim a krajami kapitalistycznymi, a w szczególności między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi.

„Dla współpracy — mówi TOWARZYSZ STALIN — nie jest rzeczą konieczną, by narody miały jednakowy system. Należy szanować systemy aprobowane przez naród“.

Równocześnie Towarzysz Stalin wskazuje, że **„należy rozróżniać między możliwością współpracy, a chęcią współpracy. Możliwość współpracy zawsze istnieje, ale nie zawsze jest chęć współpracy“.**

Co się tyczy Związku Radzieckiego, to cały świat wie o licznych wysiłkach i praktycznych krokach naszego rządu zmierzających do utrwalenia sprawy pokoju i współpracy narodów.

Imperialiści amerykańscy marzą o podboju świata

Obozowi socjalizmu i demokracji, obozowi pokoju przeciwstawia się obóz imperializmu z kołami rządzącymi Stanów Zjednoczonych na czele, obóz prowadzący politykę rozpętywania nowej wojny, politykę panowania silnych krajów nad słabymi.

Przed drugą wojną światową głównymi konkurentami imperialistów amerykańskich na rynkach światowych były Niemcy i Japonia. Po rozbiciu tych krajów podczas wojny, imperialiści USA dążą do tego, by wykorzystać wytworzoną sytuację dla zagarnięcia źródeł surowców i rynków zbytu. Ich cele nie ograniczają się jednak do tego. Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdruzgotania Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo - wyzwoleńczego we wszystkich pozostałych krajach, do panowania imperialistów USA nad światem. W imię tego wszystkiego, w obozie imperializmu wzmaga się wyścig zbrojeń, rozrastają się wydatki zbrojeniowe, zwiększa się liczebność sił zbrojnych, niszczy się resztki swobód demokratycznych, a organizacje postępowe są prześladowane. Imperialiści amerykańscy mają nadzieję, że będą mogli dla osiągnięcia tych celów wykorzystać w charakterze mięsa armatniego armie zależnych od nich krajów. Koła rządzące Anglii i Francji, które kiedyś uprawiały samodzielną politykę zagraniczną, obecnie, wbrew swym interesom narodowym, podporządkowują się usłużnie we wszystkich zasadniczych sprawach międzynarodowych dyktatowi imperialistów USA.

Ostatnio imperialiści Stanów Zjednoczonych przeszli od polityki przygotowania agresji do bezpośrednich aktów agresji. **Najbardziej otwartym przejawem tej polityki jest interwencja zbrojna USA w Korei.**

Rząd radziecki, wierny swej niezmiennej polityce pokoju, od samego początku wydarzeń w Korei domagał się uregulowania konfliktu za pomocą środków pokojowych. W tym celu Rząd radziecki proponował, by zakończyć natychmiast działania wojenne w Korei i równocześnie wycofać stamtąd wszystkie wojska cudzoziemskie, dając tym samym narodowi koreańskiemu możność rozstrzygnięcia swych spraw wewnętrznych bez ingerencji zagranicznej.

Korea — sztandarem ruchu wyzwoleńczego narodów uciskanych i zależnych

Jednakże **rząd amerykański**, który wkroczył na drogę jawnej agresji, **odrzucał wszystkie propozycje**, mające na celu pokojowe uregulowanie kwestii koreańskiej. Na tym przykładzie narody wszystkich krajów przekonały się naocznie, kto **jest zwolennikiem pokoju, a kto zwolennikiem nowej wojny.**

Po wszystkich niepowodzeniach i ciężkich klęskach, jakie amerykańskie dowództwo wojskowe poniosło w Korei w toku walki z miłującym wolność narodem koreańskim, Amerykanie skoncentrowali dla wojny w Korei prawie wszystkie swe siły zbrojne na Dalekim Wschodzie. Nie licząc tylko na własne siły, Amerykanie wciągnęli do operacji wojska Anglii i innych krajów. Dopiero działając takimi poważnymi siłami, kilkakrotnie przeważającymi siły Koreańskiej Armii Ludowej, interwenci zdołali osiągnąć pewne sukcesy militarne.

Naród koreański po wielkich sukcesach wojennych przeżywa obecnie wojenne niepowodzenia, które nie złamały jednak woli narodu koreańskiego do walki. Niepowodzenia bywają w każdej wojnie. Niegdyś w latach zbrojnej interwencji obcej i wojny domowej, również nasze państwo radzieckie przeżywało olbrzymie trudności. Jednakże interwenci zostali rozgromieni i wypędzeni.

Swą bohaterską walką przeciwko interwentom amerykańskim, naród koreański zdobył sympatię miłujących pokój narodów całego świata. Korea stała się sztandarem ruchu wyzwoleńczego dla krajów uciskanych i zależnych.

Anglosascy agresorzy łamią umowy międzynarodowe i uzbrajają przestępców faszystowskich

Wyrażając wolę narodów, które doświadczyły okropności wojny, wielkie mocarstwa po zwycięstwie nad Niemcami faszystowskimi i imperialistyczną Japonią, ustanowiły uzgodniony system stosunków wzajemnych między państwami, gwarantujący pokój i bezpieczeństwo narodów. Podstawą tego systemu był układ poczdamski oraz Karta Narodów Zjednoczonych. Jednakże imperialiści anglo-amerykańscy od dawna już prowadzą politykę, zmierzającą do zburzenia tego systemu współpracy międzynarodowej. Imperialiści anglo-amerykańscy z pominięciem i wbrew Karcie Narodów Zjednoczonych stworzyli agresywny związek północno-atlantycki oraz montują inne agresywne bloki wojenne.

Anglo-amerykańskie koła rządzące torpedują zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami i starają się przedłużyć jak najbardziej okupację Niemiec Zachodnich. Konferencja ministrów spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, która odbyła się we wrześniu br. w Nowym Jorku, powzięła decyzję wskrzeszenia armii niemieckiej w Zachodnich Niemczech, podjęcia praktycznych kroków w kierunku remilitaryzacji Niemiec Zachodnich oraz **wykorzystania ich rezerw ludzkich i materialnych w imię swoich interesów, bez uwzględnienia interesów narodowych narodu niemieckiego.**

Polityka rozczłonkowania Niemiec, **realizowana przez rządy amerykański, angielski i francuski z pogwałceniem zasad układu poczdamskiego, doprowadziła do zerwania normalnych stosunków ekonomicznych między zachodnimi a wschodnimi obszarami Niemiec, do rozwoju w Niemczech Zachodnich tylko tych gałęzi przemysłu, które związane są z produkcją wojenną.**

Pokojowe propozycje ZSRR napotykają na stały opór państw *imperialistycznych*

Całkowitym tego przeciwieństwem jest polityka Rządu radzieckiego, który domaga się wcielenia w życie porozumienia poczdamskiego przewidującego utworzenie jednolitych, niezawisłych i miłujących pokój Niemiec Demokratycznych. Znane są powszechnie propozycje Rządu radzieckiego w sprawie jak najrychlejszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, wycofania wojsk okupacyjnych i utworzenia rządu ogólno-niemieckiego. Propozycje te zostały znów wysunięte w opublikowanej niedawno deklaracji ministrów spraw zagranicznych ZSRR, Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Polski, Rumunii, Węgier i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Związek Radziecki domaga się także wprowadzenia w życie deklaracji poczdamskiej, to jest jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Japonią, wycofania z Japonii wojsk okupacyjnych i usunięcia groźby odrodzenia militaryzmu japońskiego.

Stany Zjednoczone Ameryki, przeciwnie, stawiają sobie za cel przedłużenie okupacji Japonii i przekształcenie jej w bazę wypadową dla przeprowadzenia swych agresywnych planów na Dalekim Wschodzie. Wykorzystując swą sytuację mocarstwa okupacyjnego i naruszając uzgodnione decyzje w sprawie demilitaryzacji i demokratyzacji Japonii, Stany Zjednoczone odbudowują bazy marynarki wojennej w Japonii, tworzą na nowo japońskie siły zbrojne, prześladują organizacje demokratyczne i **popierają powrót militarystów japońskich do władzy.**

W ten sposób naruszając powzięte zobowiązania w sprawie Niemiec i Japonii, rządy Stanów Zjednoczonych Ameryki i Anglii udaremniają powojenne, pokojowe uregulowanie, w którym zainteresowane są narody wszystkich krajów.

Rząd radziecki broni konsekwentnie karty ONZ

W walce o pokój i współpracę międzynarodową, Rząd radziecki **popiera wszystkie posunięcia, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych, która powinna być poważnym narzędziem** zachowania pokoju i międzynarodowego bezpieczeństwa.

TOWARZYSZ STALIN wskazywał, że: „Siła tej międzynarodowej organizacji polega na tym, że opiera się ona na zasadzie równouprawnienia państw, a nie na zasadzie panowania jednych nad drugimi. Jeżeli Organizacji Narodów Zjednoczonych uda się zachować nadal zasadę równouprawnienia, to odegra ona bezwarunkowo wielką dodatnią rolę w dziele zapewnienia powszechnego pokoju i bezpieczeństwa".

Naród radziecki nie da się zastraszyć groźbami!

Jednakże podżegacze wojenni mając posłuszną większość w ONZ, woleli odrzucić propozycje radzieckie. Odrzucili je zaś dlatego, że propozycje radzieckie podkopują zamiary podżegaczy wojennych i ich agresywne plany. Co więcej, panowie ci puszczają w ruch groźby pod adresem Związku Radzieckiego.

Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród radziecki nie należy do narodów o słabych nerwach i że nie można go zastraszyć groźbami. Doświadczenie historii wskazuje, że nasza pokojowa polityka nie jest oznaką słabości. Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród nasz potrafi stanąć w swojej obronie, w obronie interesów swej ojczyzny — jeżeli trzeba będzie — z bronią w ręku.

Swą agresywną politykę imperialiści maskują twierdzeniami, jakoby prowadzili walkę przeciwko komunizmowi. Chwyt ten nie jest nowy. Hitler i jego wspólnicy usiłowali w ten sam sposób usprawiedliwić swą agresywną politykę, powołując się na niebezpieczeństwo komunistyczne. Wszyscy wiedzą czym zakończyły się te oszukańcze machinacje hitlerowskie. Widocznie laury Hitlera nie pozwalają spać podżegaczom wojennym z bloku anglo-amerykańskiego.

Jednakowoż trudno jest obecnie **wprowadzić prostych ludzi w błąd. Na przykładzie Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej ludzie pracy widzą, że tam, gdzie komuniści dochodzą do władzy utrwala się prawdziwa demokracja, bezrobocie jest zlikwidowane, dobrobyt i kultura narodu wzrasta w szybkim tempie i przed każdym człowiekiem otwierają się najszersze możliwości twórczej pracy.**

Oto dlaczego, mimo wszelkich wysiłków imperialistów „unicestwienia" komunizmu, liczba zwolenników komunizmu wzrasta. Wzrasta z dniem każdym wpływ partii komunistycznych, liczących dziś w swych szeregach, bez Związku Radzieckiego, ponad 18 milionów osób.

Przedstawiciele bloku anglo-amerykańskiego odrzucają systematycznie propozycje Związku Radzieckiego, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych. Co więcej — rząd amerykański dąży do tego, by przekształcić tę organizację międzynarodową w zwykłą przybudówkę Departamentu Stanu USA, w instytucję maskującą agresywne plany amerykańskie. **Tym samym rząd Stanów Zjednoczonych wykazuje, że nie pragnie szukać dróg do współpracy międzynarodowej i nie szanuje suwerennych praw innych państw, że zamierza on rozpętać nową wojnę.**

Imperialiści dokładają wielu wysiłków, by zniekształcić obraz pokojowej polityki Związku Radzieckiego i przedstawić ją jako propagandę, jako próbę wprowadzenia "kogoś w błąd. **Cóż zaś może być bardziej szczere i jasne niż niejednokrotne propozycje Rządu radzieckiego wymierzone przeciwko rozpętywaniu nowej wojny, a występujące na rzecz rozszerzenia współpracy międzynarodowej?**

Rząd radziecki, wierny swej polityce walki o pokój, na odbywającej się obecnie piątej sesji Ogólnego Zgromadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych zaproponował przyjęcie

„deklaracji w sprawie usunięcia groźby nowej wojny oraz utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów“ W deklaracji tej Rząd radziecki znów **proponuje, by potępić propagandę na rzecz nowej wojny i wydać zakaz jej prowadzenia; zakazać używania broni atomowej jako broni agresji i masowej zagłady ludzi; ustanowić ścisłą kontrolę międzynarodową nad skrupulatnym i bezwzględnym przestrzeganiem tego zakazu; zawrzeć pakt w sprawie utrwalenia pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami i zredukować ich siły zbrojne o jedną trzecią w ciągu roku z tym, by redukować je dalej w przyszłości. Zdawałoby się, że najprostszą rzeczą było by odrazu przyjąć te pokojowe propozycje Rządu radzieckiego i sprawdzić w ten sposób szczerość propozycji radzieckich.**

Komunizm stał się sztandarem setek milionów ludzi

Komunizm i lud pracujący są nierozdzielne. Dlatego tak jak nie można unicestwić narodu, tak nie można unicestwić komunizmu. Lud przez same swe położenie w społeczeństwie kapitalistycznym jest nieprzejednanym wrogiem imperializmu, niosącego narodom cierpienia i masową zagładę na polach zbójeckich wojen.

Narody nie chcą wojny i zdają sobie coraz jaśniej sprawę, w jaką straszliwą przepaść usiłują je zepchnąć podżegacze wojenni.

(Ciąg dalszy na str. 5)

Klasa robotnicza Łodzi i województwa melduje:

Wypełniliśmy nasze zobowiązania!

Dziesiątki tysięcy robotników łódzkich czynem uczciło Wielką Rocznicę

Proletariat Czerwonej Łodzi: włókniarze, odzieżowcy, metalowcy oraz pracownicy umysłowi witają 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej i pozdrawiają bohaterski naród radziecki dumnymi meldunkami o wykonanych zobowiązaniach produkcyjnych.

Czyn Październikowy robotników naszego miasta został w pełni zrealizowany.

Miłość do Związku Radzieckiego znalazła swój wyraz w wielkim spontanicznym zrywie, który na cześć Rewolucji przyniósł naszemu krajowi korzyść o wielomilionowej wartości. Każdy metr towaru, każdy kilogram przędzy, każdy sukces w wykonaniu planów produkcyjnych — to najbardziej serdeczny dowód uczuć, jakie robotnicy Łodzi żywią dla kraju zwycięskiego socjalizmu.

Z honorem wypełniła swe zobowiązania załoga **ZPB IM. DZIERŻYŃSKIEGO.** Już na kilka dni przed terminem przędzalnia średnioprzędna Oddziału B oddała ponad plan 3.524 kg. przędzy, tkalnia 63.919 metrów tkanin, wykończalnia — 189.516 metrów tkanin, Oddział Kaliko — 9.028 metr. kwadratowych tkanin powlekanych.

ZAŁOGA ZPB IM. DZIERŻYŃSKIEGO DOTRZYMAŁA SŁOWA

W dniu wczorajszym **robotnicy Zakładów im. Dzierżyńskiego zameldowali o poważnym przekroczeniu swych zobowiązań.** Rozgłośnia radiowa mieszcząca się w tym zakładzie **zawiadomiła słuchaczy w całej Polsce, że PRZĘDZALNIA dała w sumie ponad plan 7.000 kg. przędzy, TKALNIA — 100.000 mtr. tkanin, a WYKOŃCZALNIA — 150.000 mtr. tkanin ponad przyjęte zobowiązanie.**

* * *

Robotnicy **ZPB IM. STALINA** meldują: w przędzalni średnioprzędnej w ramach zobowiązań **18 prządek przeszło z obsługi 405 wrzecion na 504 wrzeciona.** Przewinięto 13 kompletów dużych bębnów i 16 małych. Załoga placu budowlanego wykończyła budowę szatni i łaźni.

Robotnicy przędzalni cienkoprzędnej realizują z nadwyżką plany produkcyjne tak, że w myśl zobowiązań **plan roczny zostanie ukończony do 29 listopada.**

Robotnicy przędzalni odpadkowej meldują, że tak jak postanowili, **wykonają plan roczny do 9 grudnia.** Wydział Remontu przędzalni **przeprowadził kapitalny remont 3 zespołów zgrzeblarskich.**

Załoga wykończalni do 13 listopada **da ponad plan 220.000 metrów tkanin.**

* * *

Robotnicy Czerwonego Widzewa.

załoga **ZPB IM. 1 MAJA,** przędzalni średnioprzędnej, **wykonała ponad plan 16.000 kg. przędzy, przekraczając prawie dwukrotnie podjęte zobowiązania.** Prządki z cienkoprzędnej w myśl zobowiązania wykonały plan miesięczny **w 105.1 proc.** Skręcalnia zrealizowała zobowiązanie w 150 procentach, wykonując **410.334 kg.-numerów.**

* * *

111 tkaczek z ZPB IM. MARCHLEWSKIEGO w ramach Czynu Październikowego **przeszło z obsługi 2 krosien na 4. Maria Pańczyk** wykonuje swą bazę w 117 proc. (zobowiązała się w 105). **Honorata Klucha** osiąga 107,5 proc. wydajności i 98 proc. I gatunku, przekraczając znacznie swe zobowiązanie.

* * *

Wspaniale rozwinął się ruch wielowarsztatowy w **ZPB IM. OKRZEI,** gdzie dzięki przejściu na obsługę większej ilości krosien **uruchomiono 36 nowych warsztatów.** Wykończono całkowicie prace przy założeniu pędni w tkalni.

* * *

CHŁOPI REALIZUJĄ ZOBOWIĄZANIA

W 100 procentach wykonali swe zobowiązania robotnicy rolni i chłopstwo pracujące województwa łódzkiego, przyłączając się wraz z robotnikami do uroczystego obchodu 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji.

Chłopi gromady **Nowe Złotno** gminy Łódź - Wielka wkopali 97 słupów pod linię radiowęzła, wykopali 1.500 metrów rowu odwadniającego, zasadzili 500 sztuk drzew owocowych. Jako Czyn Październikowy **odstawili ponad plan 26 kwintali zboża, 12 sztuk trzody chlewnej i 34 szt. cieląt oraz zakontraktowali już na rok następny 14 sztuk trzody chlewnej.**

Gorzelnia Inczew w powiecie sieradzkim wykonując zobowiązanie zaoszczędziła 600 ton węgla, wartości 19.800 zł. Cegielnia zespołu Faustianka Mokrsko i Ożarów powiatu wieluńskiego **wykonała ponad plan 200.000 szt. cegieł, dając Państwu ponad 69.000 zł.**

Uroczysta akademia w Warszawie

poświęcona uczczeniu XXXIII rocznicy Wielkiej Rewolucji

WARSZAWA (PAP). — Dnia 6 bm. w Teatrze Polskim w Warszawie z inicjatywy Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej odbyła się uroczysta akademia poświęcona uczczeniu XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Na akademię przybył przewodniczący Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydent RP — Bolesław Bierut. który zajął miejsce w loży honorowej wraz z członkiem Biura Politycznego KC PZPR wicepremierem H. Mincem.

W prezydium obok przewodniczącego akademii — członka Biura Politycznego KC PZPR, członka Rady Państwa, prezesa NIK — **Jóźwiaka-Witolda,** z dwóch stron zasiedli: członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR **premier Józef Cyrankiewicz,** ambasador ZSRR — **W. Z. Lebiediew,** członek Biura Politycznego KC PZPR, minister Obrony Narodowej, **Marszałek Polski — K. Rokossowski,** członek Biura Politycznego KC PZPR, podsekretarz stanu w prezydium Rady Ministrów — **J. Berman,** członek Biura Politycznego KC PZPR, **wicemarszałek Sejmu — R. Zambrowski,** przewodniczący delegacji radzieckiej, przewodniczący Komitetu Słowiańskiego ZSRR — **gen. A. Gundorow,** delegat Towarzystwa Przyjaźni Chińsko - Radzieckiej, **Ge Bau-czuan,** członek Biura Politycznego, **sekretarz KC PZPR — Z. Nowak,** członek KC PZPR minister Spraw Zagranicznych — **Z. Modzelewski,** członek KC PZPR, budowniczy Polski Ludowej, red. „Nowych Dróg" — **F. Fiedler,** członkowie delegacji radzieckiej: **prof. I. Isajew, dr M. Kazancewa i kandydat nauk hist. I. Chrienow,** sekretarz NKW ZSL — **Ozga-Michalski, prof. Infeld, przewodnicząca Ligi Kobiet — A. Musiałowa, rektor Wasilkowski oraz przodownicy pracy i przedstawiciele świata kulturalnego.**

Po odegraniu hymnu polskiego i radzieckiego akademię zagaił członek Biura Politycznego KC PZPR, członek Rady Państwa — **Jóźwiak-Witold.**

Huczne oklaski i okrzyki na cześć Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, **na cześć organizatorki jej zwycięstw — partii Lenina — Stalina — na cześć wieczystej przyjaźni polsko - radzieckiej — towarzyszą słowom mówcy.**

Referat zasadniczy wygłasza członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR, premier Józef Cyrankiewicz.

(Referat premiera Józefa Cyrankiewicza podajemy oddzielnie).

Po wielokrotnie przerywanym burzliwymi oklaskami przemówieniu premiera zrywa się długo nieustająca owacja. **Uczestnicy akademii wyrażają swe uczucia braterskiej przyjaźni dla narodów Związku Radzieckiego, dla genialnego Wodza postępowej ludzkości — Generalissimusa Józefa Stalina, manifestują niezłomną wolę walki o urzeczywistnienie w Polsce ideału Wielkiego Października pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego — Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta. Wznoszą się okrzyki na cześć** bohatera Stalingradu — Marszałka Rokossowskiego.

Potężnie brzmi: **„STA — LIN, BIE — RUT, PO — KÓJ!"**

Wśród wielkiego entuzjazmu zebranych został jednomyślnie uchwalony tekst **listu do Generalissimusa Józefa Stalina.**

Serdecznie witany zabiera głos ambasador ZSRR — W. Z. Lebiediew.

W imieniu Komitetu Słowiańskiego ZSRR wita zebranych przewodniczący **delegacji radzieckiej na uroczystości** Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej — **Aleksander Gundorow.**

Czołowi przodownicy pracy z fabryk i ze wsi składają meldunki o wykonaniu i przekroczeniu zobowiązań, podjętych dla uczczenia Wielkiego Października.

Orkiestra gra „Międzynarodówkę", której bojowe słowa podchwytują, stojąc wszyscy zgromadzeni na sali.

Doniosła inicjatywa pokojowa ZSRR

RZĄD ZSRR, w nocie z dnia 3 listopada, skierowanej do rządów Francji, USA i W. Brytanii, zaproponował *zwołanie Rady Ministrów* Spraw Zagranicznych USA, W. Brytanii, Francji i ZSRR dla rozpatrzenia sprawy wykonania układu poczdamskiego o demilitaryzacji Niemiec.

***Nota rządu radzieckiego* wskazała, że tak uchwały konferencji nowojorskiej z dnia 19 września br., które zadecydowały o rozpoczęciu JAWNEJ REMILITARYZACJI, jak i konferencja 8 ministrów Spraw Zagranicznych ZSRR i krajów demokracji ludowej, która wysunęła propozycje dokonania DEMILITARYZACJI i pokojowego uregulowania całokształtu problemu niemieckiego, dotyczą spraw o tak doniosłym znaczeniu dla zabezpieczenia pokoju, iż konieczne jest przedyskutowanie ich *na konferencji* czterech ministrów Spraw Zagranicznych.**

Rząd radziecki wystąpił więc z nową pokojową inicjatywą o niezwykle doniosłym znaczeniu. Propozycja ta przychodzi w momencie, kiedy imperialiści amerykańscy, depcząc uchwały Poczdamu, tworzą już regularną armię niemiecką.

W myśl planów Guderiana, Manteuffla, Schwerina i innych znanych hitlerowskich generałów, formuje się już wielki korpus zmotoryzowanej „policji", która jest niczym innym, jak formą **regularnej armii faszystowskiej.** W myśl zalecenia wysokiego komisarza USA, Mc Cloya przygotowuje się w Trizonii ustawę o wprowadzeniu powszechnej służby wojskowej. Fakty te oraz wiele innych świadczą, że remilitaryzacja Niemiec Zachodnich postępuje w szybkim tempie, co stanowi niezwykle **poważne zagrożenie pokoju świata.**

W pierwszym rzędzie zaniepokojone są polityką mocarstw zachodnich te narody, które w czasie II wojny światowej padły ofiarą najazdu hitlerowskiego. Narody polski, francuski, czechosłowacki, belgijski, holenderski, norweski nie zapomniały o straszliwych doświadczeniach ostatniej wojny. **Również olbrzymia większość narodu niemieckiego wypowiada się przeciw polityce remilitaryzacji.**

Naród radziecki, który w czasie wojny dźwigał brzemię walki i rozgromił faszyzm, wyraża obecnie swoją polityką zdecydowanego przeciwstawiania się remilitaryzacji Niemiec Zachodnich dążenia wszystkich narodów europejskich.

Konferencja czterech ministrów Spraw Zagranicznych miałaby na celu usunięcie rozbieżności w stanowisku czterech mocarstw wobec zagadnienia Niemiec. Nikt nie może zaprzeczyć, że przedyskutowanie tych spraw przez Radę Czterech Ministrów Spraw Zagranicznych jest obecnie **paląca koniecznością w interesie POKOJU i żywotnych interesów narodów Europy.**

Dlatego też naród polski, który tak bardzo ucierpiał w wyniku agresji hitlerowskiej, z radością wita pokojową inicjatywę ZSRR, widząc w niej jeszcze jeden dowód nieugiętej postawy wielkiego kraju socjalizmu, niezmordowanego w walce o zabezpieczenie pokoju.

Związek Radziecki buduje zwycięsko komunizm

i walczy o pokój, o przyjaźń i współpracę między wszystkimi narodami świata

Dokończenie referatu Marszałka ZSRR Bułganina

Zaostrzenie groźby wojny wzmogło zdecydowaną wolę narodów, **by zapobiec wojnie. Na całym świecie szerzy się i krzepnie zorganizowany i potężny ruch w obronie pokoju, ruch jednoczący robotników, chłopów, inteligencję, kobiety i młodzież, ludzi najrozmaitszych przekonań politycznych i religijnych. Obecnie narody walczą nie tylko o zakaz broni atomowej, lecz również o powszechne ograniczenie wszelkiego rodzaju zbrojeń, o zakaz propagandy wojennej w każdej postaci, o potępienie zbrojnej agresji i obcej ingerencji w wewnętrzne sprawy narodów.**

Pół miliarda ludzi podpisało Apel Sztokholmski

Naród radziecki jest za pokojem i broni zdecydowanie sprawy pokoju. Wyrażając wolę narodu radzieckiego, Rada Najwyższa ZSRR poparła w czerwcu br. Apel Sztokholmski Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju. Apel ten podpisało ponad 115 milionów obywateli radzieckich—cała dorosła ludność naszej ojczyzny, oświadczając tym samym, że pragnie pokoju i że będzie walczyła o trwały pokój. Do walki o pokój powstały milionowe masy narodów innych krajów. Za Apelem Sztokholmskim głosowały, kładąc pod nim podpisy w Chinach — 204 miliony osób, w Polsce, Czechosłowacji, Bułgarii, Rumunii, na Węgrzech i w Albanii — ponad 50 milionów, w Japonii, Korei, Anglii, Argentynie i innych krajach — 50 milionów, w Niemczech ponad 20 milionów, we Francji — 15 milionów, we Włoszech — 16 milionów, w Stanach Zjednoczonych — 2,5 miliona osób.

Do dnia dzisiejszego zebrano ogółem pod Sztokholmskim Apelem Pokoju około 500 milionów podpisów. Jest to poważna siła i groźna przestroga dla podżegaczy wojennych.

Narody walczące o pokój udaremnią plany podżegaczy wojennych

Narody walczące o pokój, pewne są triumfu swej słusznej sprawy. Udaremnią one plany podżegaczy wojennych.

Towarzysze!

Wielkie sukcesy, jakie osiągnął nasz kraj w okresie powojennym, są wynikiem bohaterskiej pracy ludzi radzieckich i słusznej polityki Partii Komunistycznej, Partii Lenina - Stalina.

Organizatorska i kierownicza rola Partii przejawia się we wszystkich dziedzinach naszego życia państwowego i społecznego. Po zakończeniu wojny, Partia skierowała wszystkie wysiłki ludzi radzieckich ku odbudowie gospodarki, ku dalszemu rozkwitowi naszej ojczyzny. Na wezwanie Partii rozwinęło się w kraju ogólnonarodowe współzawodnictwo socjalistyczne o przedterminowe wykonanie planu pięcioletniego. Partia zapewniła rozwój kultury i dobrobytu materialnego ludzi radzieckich. Pod sztandarem Partii utrwaliła się jeszcze bardziej jedność moralno - polityczna radzieckiego społeczeństwa, rozwinęła się i okrzepła stalinowska przyjaźń narodów. Wyrosły nowe, liczne kadry pracowników we wszystkich dziedzinach budownictwa gospodarczego i kulturalnego, wychowane przez Partię i uzbrojone w naukę marksistowsko - leninowską.

Działalność naszej Partii Komunistycznej wykazuje, że stawia ona ponad wszystko interesy narodu i umiejętnie walczy o nie. Swą służbą dla ojczyzny i narodu Partia zdobyła sobie miłość ludzi radzieckich i pełne ich zaufanie.

W tym tkwi źródło siły Związku Radzieckiego.

Niech żyje niezwyciężony sztandar Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje potężny naród radziecki!

Niech żyje nasza okryta chwałą Partia Komunistyczna!

Niech żyje pokój na całym świecie!

Wystawa „Polsko-Radzieckie braterstwo broni"

— hołdem żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego dla Chorążego Pokoju — Towarzysza Stalina

WARSZAWA (PAP) — W dniu 6 bm. odbyła się w Muzeum W. P. w Warszawie uroczystość otwarcia wystawy, poświęconej **polsko - radzieckiemu braterstwu broni** — zorganizowanej przez Wojsko Polskie dla uczczenia XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Na uroczystość przybył Prezydent RP — Bolesław Bierut.

W uroczystości wzięli udział: członek Rady Państwa dr H. Kołodziejski, członkowie rządu z premierem **J. Cyrankiewiczem,** wicepremierami — **H. Mincem i A. Korzyckim** oraz ministrem Obrony Narodowej — Marszałkiem Polski — **K. Rokossowskim na czele, generalicja W. P. i** przedstawiciele świata kulturalnego stolicy.

Uroczystość zagaił szef Głównego Zarządu Politycznego W. P. — **gen. bryg. M. Naszkowski,** który powiedział m. in.:

„Przygotowaniem wystawy na temat „Radziecko - polskie braterstwo broni" — Wojsko Polskie wyraża swą głęboką przyjaźń i przywiązanie dla bohaterskiej Armii Radzieckiej, u boku której walczył nasz żołnierz o wolność Polski i u boku której dziś pełni straż pokoju w obliczu knowań amerykańskich agresorów.

Polsko - radzieckie braterstwo broni wyrosło z rewolucyjnych tradycji wspólnej walki rosyjskiej i polskiej klasy robotniczej o wolność i socjalizm.

Nicią przewodnią wystawy, którą Wojsko Polskie przygotowało dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej jest kierownicza rola Towarzysza STALINA w dziele zwycięstwa nad hitleryzmem, w dziele wyzwolenia Polski.

Niechże wystawa ta będzie skromnym hołdem naszego żołnierza dla Tego, pod którego naczelnym kierownictwem walczyły dywizje nasze w czasie wojny, a który dziś przewodzi nam w walce o pokój".

Wynalazek radziecki, który należy upowszechnić

Pomysł inż. Frołowa

zastosowano po raz pierwszy w transporcie łódzkim z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji

Komitet Wojewódzki PZPR w Łodzi podjął inicjatywę upowszechnienia wynalazku inżyniera radzieckiego — Frołowa, usprawniającego proces wyładunku.

W tych dniach odbyła się w KW konferencja kierowników wydziałów transportowych placówek gospodarczych, handlowych i komunikacyjnych. Na konferencji postanowiono zastosować w praktyce również i u nas wynalazek inż. Frołowa

W dniu onegdajszym oddział samochodowy PKP przy Łodzi - Kaliskiej **na cześć 33 rocznicy Rewolucji Październikowej zastosował w praktyce ten wynalazek.**

Na trzytonowym samochodzie ciężarowym ustawiono zsypywacz inż. Frołowa. Robotnicy naładowali auto żwirem. Po bokach zsypywacza przymocowano dwie żelazne linki. Szofer, tow. Tupadło podjechał ze żwirem do miejsca przeznaczenia. Robotnicy zaczepili końce linek do wbitego w ziemię pala. Auto powoli rusza. Linki naprężają się jak struny. Zsypywacz ściąga automatycznie żwir na ziemię. **Cała operacja trwa dosłownie 10 sekund. Auto zostało wyładowane. Próba wypadła wyśmienicie.**

Dotychczas wyładowanie trzytonowej ciężarówki wymagało około godziny czasu. Wyładowanie ładunku systemem inż. Frołowa oznacza więc rewolucyjny przełom w transporcie.

Zastosowanie tego rewelacyjnego wynalazku w skali ogólnokrajowej przyniesie nam ogromne oszczędności.

Nie wątpimy, że kierownicy wydziałów transportowych, korzystać będą w pełni z nowego wynalazku radzieckiego inżyniera.

PPB-Łódź wykonało już plan roczny

Jak wynika z meldunków, złożonych przez poszczególne oddziały, Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Zjednoczenie Łódzkie — wykonało w dniu 4 listopada, a więc na dwa dni przed terminem, roczny plan produkcyjny w 101 proc.

Władysław Rymkiewicz

Ziemia wyzwolona

Powieść

— Czytaj, co napisali w gazecie. Schumacher powiedział, że mych Żuław prędzej, niż za pięćdziesiąt lat nie odwodnim. Niemcy to by odwodnili we dwa, trzy lata, ale my tego nie potrafimy, bo na to potrzeba fachowców.

Janik przeczytał artykuł, odłożył w milczeniu gazetę i zabrał się do dokończenia listu do brata.

V

Na Popławach pracowali przy remoncie pompy kowal Troska i maszynista Sarniuk, przyjaciele. Troska był chudym, żylastym drągalem, Sarniuk — małym, drobnym łysoniem o ryżawym zaroście. Ale przewodził w tym związku przyjaźni mały Sarniuk; on to był głową i motorem wszystkich robót, do wykonania których przykładał się swoim kowalskim ramieniem Tomasz Troska.

Duży Tomasz był flegmatyczny i powolny, zaś mały Sarniuk — zapalczywy, jak kogut i przedsiębiorczy. On też uchodził za kierownika robót, on pokazywał chłopom na wsi grubą, czerwoną krechę na ścianie w hali maszyn na wysokości 30 centymetrów nad kafelkową podłogą. Krecha oznaczała wysokość poziomu wody w budynku, kiedy tu przyszli z Troską i zabrali się do pracy. Wiosenny przybór wód — tak, jak przewidywał technik Antecki — opadł. Sarniuk i Troska pracowali teraz pod pompą, badali komory zaworowe, zamykali i odkręcali krany. Na powierzchni wody pod pompą pływała tłusta warstwa czarnych jak smoła i lepkich smarów i oliwy. Sarniuk i Troska wyłazili z wody spod pompy umorusani jak kominiarze i klęli cholerną maź, której ani mydłem, ani piaskiem nie mogli zeszorować z ciała.

Wiedziony ciekawością Janik przyszedł w tydzień po rozpoczęciu robót przyjrzeć się, jak postępuje praca. Rumowisko z kanału było już uprzątnięte, chłopi wywozili ostatnie furmanki gruzu. Wzdłuż czarnych kolein na wale biegły dwa czerwone szlaki ceglastego pyłu, który sypał się z wozów z cegłą. Janikowi przypomniało to drogę do cegielni pod Radzyminem, szeroki trakt, czerwieniejący wśród łąk i mokradeł.

Materiał techniczny z Rejonowego Kierownictwa Robót Wodno - Melioracyjnych i ropę w bańkach dowożono przez rozlewiska na łodziach. Stacja posiadała dwa motory „Diesla", jeden — poruszany elektrycznością, drugi — na gaz ssany, na napędzie ropy naftowej. Na razie miał być uruchomiony „Diesel" na ropę. Sarniuk twierdził, że nastąpi to za kilka dni.

Tym razem, po powrocie do domu, Janik mając w pamięci uwagi Samolińskiego przemilczał, że był na Popławach i że roboty przy uruchomieniu pompy zbliżają się do końca. Tymczasem wbrew temu, co mówił Samoliński — okazało się, że nie tylko na Popławach, ale również w sąsiednim Grabowie przystąpiono do odwadniania.

Wiadomość o tym przyniósł pewnego dnia robotnik z brygady wodno - melioracyjnej, pracującej w Grabowie. Był to wysoki mężczyzna w granatowych, roboczych drelichach, chudy, o bladej twarzy, podkrążonych sinymi cieniami oczach i zapadłych policzkach. Zamiast czapki miał na głowie ażurową piuskę z niebieskiej włóczki, pod którą błyszczały gęste, czarne, jak skrzydło kruka włosy. W ręce trzymał za kabłąk bańkę z żółtej blachy po konserwach.

Janik, Samoliński i sąsiad Poncyliusz, zajęci w podwórzu naprawianiem sieczkarni, wznieśli głowy znad maszyny i obserwowali przybysza.

— A czego to szukacie, dobry człowieku? — zawołał Samoliński.

Nieznajomy przybliżył się lisim, jakby skradającym się krokiem.

(dalszy ciąg nastąpi)

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka w dniu 8 listopada 1930 r.

ŁÓDŹ ZASYPANA ODEZWAMI KOMUNISTYCZNYMI

W ostatnich dniach Łódź i całe województwo zasypywane było odezwami, podpisywanymi przez KPP i KZMP (Komunistyczna Partia Polski i Komunistyczny Związek Młodzieży Polski).

W związku z tym policja przeprowadziła w dniu wczorajszym obławy w szeregu dzielnic łódzkich. Między innymi przy ul. Wodnej, Przędzalnianej, Wilczej i Zawadzkiej — wykryto znaczne ilości odezw i ulotek komunistycznych. Aresztowano szereg osób. (Głos Por.)

ZIEMIANIN ZASTRZELIŁ KOREPETYTORA

Właściciel majątku Ołonie — Kurcewicz — zastrzelił ze sztucera niejakiego Mikosza — syna chłopskiego, który bawił do niedawna w jego pałacu w charakterze korepetytora.

Kurcewicz — dowiedziawszy się, że jego córka zakochała się w przystojnym korepetytorze — wpadł w wściekłość i postanowił zgładzić „intruza".

W dniu wczorajszym zaczaił się w parku i celnym wystrzałem ze sztucera położył młodego chłopca trupem.

CUKROWNIE ZADŁUŻAJĄ SIĘ

Aby móc przystąpić do tegorocznej kampanii produkcyjnej cukrownie polskie musiały zaciągnąć pożyczkę w bankach angielskich w wysokości 1.900 tysięcy funtów szterlingów.

Jak obliczają — cały zysk z tegorocznej kampanii cukrowniczej naskutek lichwiarskich warunków pożyczki — przejdzie do kieszeni bankierów angielskich.

NOWY MAZUREK CHOPINA

Gazety donoszą o odkryciu nowej kompozycji Chopina. Jest nim „Mazurek" — odnaleziony przez znaną pianistkę Marię Mirską w albumie Marii Szymanowskiej.

HITLEROWCY BERLIŃSCY ATAKUJĄ POCHÓD KOMUNISTYCZNY

Uczestnicy olbrzymiego pochodu zorganizowanego w dniu wczorajszym w Berlinie na cześć 13 rocznicy Rewolucji Październikowej — zaatakowani zostali przez silne oddziały szturmowców hitlerowskich oraz przez policjantów.

Do ostrych starć doszło w Tiergartenie, gdzie komuniści przepędzili uzbrojonych hitlerowców.

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR NOWY
(ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34)
Godz. 19.15 „Bohaterowie dnia powszedniego".

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA
(ul. Jaracza 27)
Godz. 19.15 „Wieczór Trzech Króli" — Szekspira.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY
(ul. Obrońców Stalingradu 21 tel. 150-36)
O godz. 19.15 sztuka K. Simonowa „Obcy cień".
Kasa czynna od 10 do 13 i od. 16.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA"
Dziś o godz. 19.15 „Swobodny wiatr". Bilety ulgowe są już do nabycia.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI
(ul. Jaracza 2, tel. 217-49)
Aż do otwarcia nowego gmachu przy ul. Więckowskiego Nr 15-17 — teatr nieczynny.
Na otwarcie teatru: „Rodzina Ulianowych", I. Popowa, w inscenizacji Idy Kamińskiej.

TEATR „PINOKIO"
Godz. 17 — „Pan Tom buduje dom". Kasa czynna od godz. 15.

TEATR „ARLEKIN"
Godz. 17 widowisko pt. „Sambo lew".
Kasa czynna codziennie od godz. 10

TEATR „OSA"
(ul. Traugutta 1, tel. 272-70)
Ostatnie dni! Dziś o godz. 19.30 „Śluby murarskie" czyli „Wodewil Warszawski" Gozdawy i Stępnia.
Ceny biletów zniżone o 50 proc.

KINA

ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Oni mają Ojczyznę", dod. „Wykluwanie się i rozwój piskląt", godz. 15.30, 17.30, 19.30
BAJKA (Franciszkańska 31) „Statek pułapka", dod. „Wrotki wschodnie", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
BAŁTYK (Narutowicza 20) „My z Kronsztadtu", dod. „Wyspa Jonasa", godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Krajowych i Zagranicznych Nr 42-50", Kronika Nr 45-50 „Świat Młodych", „Przegląd sportowy" Nr 5-50 „Moskwa socjalistyczna". godz. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21
HEL (Legionów 2) — Kino nieczynne z powodu remontu
MUZA (Pabianicka 178) „Opowieść leśna", dod. „Światła Uralu". godz. 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 7)
POLONIA (Piotrkowska 67) „Upadek Berlina" I seria, dod. „Wyścig pokoju", godz. 17, 19, 21 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 76) „Orzeł Kaukazu" I seria, dod. „Wielki budowniczy Matwiej Kozakow", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
REKORD (Rzgowska 2) „Wyspa bezimienna", dod. „Zorza polarna" godz. 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 8)
ROBOTNIK (Kilińskiego 178) „Historia jednego wynalazku", dod. „Człowiek z góry wysokiej" godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
ROMA (Rzgowska 84) „Lichwiarz Gobseck", dod. „Wysłannicy pokoju", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
STYLOWY (Kilińskiego 123) „Wielki przełom", dod. „Zwienogród", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
ŚWIT (Bałucki Rynek 2) „Trzeci szturm", dod. „Przegląd sportowy" Nr 3-10, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
TATRY dla młodzieży (Sienkiewicza Nr 40) „Oni mają ojczyznę" dod. „Wykluwanie się i rozwój piskląt", godz. 16.30, 18.30, 20.30
TĘCZA (Piotrkowska 108) Nieczynne.
WISŁA (Daszyńskiego 1) „Bitwa stalingradzka" I. seria, dod. „Borowoje", godz. 15.30, 18, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) „Upadek Berlina", I seria, dod. „Wyścig pokoju". godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Knock-out", dod. „Konik morski" godz. 16, 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 10)
ZACHĘTA (Zgierska 26) „Córka marynarza", dod. „Nasz dom", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

Co usłyszymy przez radio

Program na środę 8 listopada 1950 r. 11.50 „Głos mają kobiety". 11. 57 Sygnał i hejnał. 12.04 Dziennik. 13.30 Koncert dla szkół. 14.10 „Wszechnica Radiowa". 14.30 Aud. szkolna dla klas V—VII. 14.50 (Ł) Muzyka radziecka. 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych — „Czarodziejski skrzypek". 15.50 Pog. dla kursów partyjnych I stopnia. 16.10 Audycja aktualna. 16.20 (Ł) Pieśni Feliksa Nowowiejskiego. 16.40 (Ł) „Czy wiecie?" — aud. omawiająca pomoc Zw. Radzieckiego w budowie Nowej Huty. 16.45 (Ł) Reportaż z Akademii Centralnej ku czci 33 rocznicy Rewolucji Październikowej. 17.00 Dziennik. 17.15 Koncert Orkiestry Rozgł. Szczecińskiej. 17.35 Audycja sportowa. 17.45 Aud. dla młodzieży z cyklu: „Wędrówki po świetlicach". 18.00 (Ł) I-szy odc. powieści L. Gomolickiego pt. „Lokaut". 18.20 (Ł) „Piotr Czajkowski — Sylwetka kompozytora" — aud. sł. — muz. w opr. B. Busiakiewicza. 18.45 (Ł) Aud. dla kobiet — „Towarzysz Róża Grabowiecka". 19.00 „Wszechnica Radiowa". 19.20 Muzyka ludowa. 19.45 „Wybitni soliści radzieccy". 20.00 Dziennik. 20.20 (Ł) „Śpiewamy polskie pieśni masowe". 20.45 „Spisek skazańców" — słuch. wg. sztuki M. Wirty. 21.30 Muzyka i aktualności. 22.00 „Stare i nowe". — kol. odc. powieści L. Rudnickiego. 22.20 Koncert. Transmisja z Pragi (Czechosłowacja). 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Aud. z cyklu: „Muzyka symfoniczna Mozarta"

Ze sportu

SPORTOWCY POLSCY do sportowców Związku Radzieckiego

Główny Komitet Kultury Fizycznej z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej przesłał do Wszechzwiązkowego Komitetu dla Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR depeszę następującej treści:

„W dniu 33 rocznicy Wielkiej, Socjalistycznej Rewolucji Październikowej sportowcy Polski Ludowej, która powstała i kroczy ku socjalizmowi, dzięki zwycięstwu Rewolucji i braterskiej pomocy narodów radzieckich, przesyłają przodującym w świecie sportowcom kraju zwycięskiego socjalizmu braterskie pozdrowienia i życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć w budowie ustroju komunistycznego i w walce o pokój na całym świecie.

W tym uroczystym dniu, który jest świętem mas pracujących całego świata i świętem naszego narodu zapewniamy Was, że sportowcy Polski Ludowej za Waszym przykładem i korzystając z Waszych wspaniałych doświadczeń zwiększą jeszcze swe wysiłki w walce o przedterminowe wykonanie 6-letniego Planu budowy podstaw socjalizmu, że stale podnosić będą swój poziom polityczny i sportowy i coraz lepiej będą realizować wielkie zadania wychowania zdrowych, silnych, wytrzymałych, radosnych i świadomych budowniczych socjalizmu i bojowników światowego pokoju.

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej, Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje Wielki Związek Radziecki i wódz narodów radzieckich, chorąży światowego obozu pokoju — Józef Stalin!"

Tabelka kl. A

W pierwszej grupie drużyn klasy A okręgu łódzkiego w piłce nożnej rozegrano tylko dwa spotkania: Związkowiec — Spójnia 1:1, Włókniarz Zgierz — Kolejarz Łódź 6:2. Trzeci mecz w Pabianicach nie odbył się, gdyż Stal spóźniła się. Walkower odgwizdał ob. Grabowski dla pabianiczan. Gospodarze mieli dużo nieprzyjemności, bo Stal nie zgodziła się na rozegranie zawodów towarzyskich a publiczności trzeba było zwrócić pieniądze.

Tabela obecnie przedstawia się jak następuje:

Włókniarz Pabianice	7	12	20: 7
Związkowiec Łódź	8	9	18: 8
Unia Zgierz	7	9	26:22
Stal Żychlin	7	8	10:12
ŁKS Włókniarz I B	7	6	10:16
Włókniarz Zgierz	7	5	18:19
Spójnia Łódź	6	5	11:14
Kolejarz Łódź	5	4	9:13
Widzew I B	6	2	7:18

Pogłębiając swą wiedzę o sporcie radzieckim
wzorując się na jego wielkich osiągnięciach
podniesiemy poziom sportu i kultury fizycznej w Polsce Ludowej

Czy jest dziś na świecie ktoś, interesujący się sportem, który nie znałby takich nazwisk, jak Dumbadze, Czudina, Sucharew czy Korolew, który nie podziwiałby wspaniałych wyników łyżwiarek, ciężkoatletów i piłkarzy radzieckich?

Swe imponujące osiągnięcia w zakresie kultury fizycznej oraz sportu wyczynowego naród radziecki zawdzięcza przede wszystkim Wielkiej Rewolucji Październikowej, która również i tu, podobnie jak w dziedzinie techniki, przemysłu, nauki, czy sztuki, dokonała doniosłych przeobrażeń. Kultura fizyczna i sport do czasów zwycięstwa Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej dostępne były jedynie dla wybranych, dla warstw uprzywilejowanych, nie troszczono się zupełnie o tężyznę fizyczną i zdrowie najszerszych mas, ograniczając się wyłącznie do popisowych wyczynów jednostek.

W Związku Radzieckim sport i wychowanie fizyczne stały się nieodłączną częścią wychowania każdego obywatela i otaczane są troskliwą opieką przez władze i Partię. W żadnym państwie na świecie nie mamy dziś tak masowo uprawianej kultury fizycznej, ani tak właściwie pokierowanego sportu wyczynowego, jak w Związku Radzieckim.

Pomiędzy sportem w państwach kapitalistycznych a sportem radzieckim istnieją zasadnicze różnice. Sport radziecki nie goni za krzykliwą sensacją, nie zna wyzysku ze strony menażerów — lecz wychowuje swych obywateli na zdrowych, zahartowanych, mężnych, umiejących przezwyciężać przeszkody budowniczych komunizmu.

Czy znajdziemy gdziekolwiek bardziej właściwie pojętą rolę kultury fizycznej oraz sportu? Czy istnieje sport bardziej patriotyczny, niż w ZSRR? Czyż możemy gdziekolwiek indziej zaczerpnąć dla siebie doskonalszych wzorów?

W rozpoczętym obecnie *Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej* obowiązkiem wszystkich naszych działaczy i czynnych sportowców jest jeszcze bliższe zapoznanie się ze sportem i kulturą fizyczną naszych wielkich przyjaciół, aby móc czerpać dalsze wzory, służące nam do jeszcze ściślejszego zbliżenia naszego sportu i kultury fizycznej do sportu i kultury Związku Radzieckiego.

Im lepiej poznamy historię kultury fizycznej i sportu ZSRR, tym głębiej uświadomimy sobie, że naszym pierwszym zadaniem obecnie jest uczynić z kultury fizycznej i sportu masowy ruch ludowy, podnieść umiejętności naszych wyczynowców, a dopiero po dojściu do tych celów — walczyć o rekordy światowe.

KONKURS HISTORYCZNY „GŁOSU" (5)

Poniżej zamieszczamy **piąte zdjęcie konkursu historycznego** oraz kupon, uprawniający do wzięcia udziału w konkursie.

Zadanie uczestników konkursu polega na odgadnięciu — **co każde z dziesięciu kolejnych zdjęć przedstawia.**

Przypominamy, że **wszystkie zdjęcia dotyczą okresu Wielkiej Rewolucji Październikowej, która zrodziła pierwsze w świecie mocarstwo socjalistyczne, a narodowi polskiemu dwukrotnie przyniosła wolność.**

Dziesięć kolejnych, czytelnie wypełnionych kuponów — należy po skończeniu konkursu **przesłać w jednej kopercie na adres Redakcji „Głosu Robotniczego", Łódź, Piotrkowska 86, III piętro z napisem „KONKURS HISTORYCZNY".**

Wśród zwycięzców konkursu rozlosowane zostaną

CENNE NAGRODY

między innymi **APARAT FOTOGRAFICZNY, TECZKA SKÓRZANA, SERWIS STOŁOWY** i inne wartościowe nagrody.

Oni stanowili podstawową siłę bojową Rewolucji Październikowej. Z godziny na godzinę rosła ich liczba w historycznych dniach Października. Zaciąg do — — — — — — — — — — odbywał się we wszystkich fabrykach. Indywidualnych zgłoszeń z innych miejscowości do piotrogrodzkiej — — — — — — — — — nie przyjmowano. Przyjmowano tylko robotników danej fabryki. Chroniło to — — — — — — — — — — przed przedostawaniem się do jej szeregów podejrzanych osobników.

Na konferencji — — — — — — — — — — Piotrogrodu, obradującej w dniach 20—23 października (2—5 listopada) 1917 roku, uchwalono nowy regulamin, który czynił z — — — — — — — — — jednolitą organizację, wzmacniał karność, ściśle określał prawa i obowiązki jej Sztabu Głównego, Biura Sztabu i sztabów dzielnicowych.

Jak się nazywała ta proletariacka organizacja bojowa, która zdobyła nieśmiertelną sławę w rewolucyjnych walkach o władzę Rad?

KUPON

Imię i nazwisko ....
Zawód ....
Miejsce pracy ....
Dokładny adres ....
Zdjęcie przedstawia ....
....
....
....

Centralna Akademia Sportowa z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej zgromadziła liczne rzesze *sportowców łódzkich*

W sali teatralnej ORZZ w Łodzi odbyła się we wtorek akademia, zorganizowana przez Radę Kultury Fizycznej ORZZ z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Na akademię przybyli przedstawiciele poszczególnych zrzeszeń, klubów, młodzieży szkolnej oraz wybitni sportowcy łódzcy z Gabrychem i Proniewiczówną na czele.

Do Prezydium powołano m. in. zasłużoną mistrzynię sportu — Głażewską.

Po zagajeniu, referat o znaczeniu Rewolucji Październikowej i jej roli w rozwoju sportu w Związku Radzieckim wygłosił sekretarz WKKF Leonarczyk, wznosząc na zakończenie okrzyk na cześć chorążego pokoju — Generalissimusa Stalina.

Mistrzyni i rekordzistka Polski w pływaniu — Proniewiczówna w imieniu wszystkich sportowców łódzkich odczytała tekst listu, wysłanego do sportowców Związku Radzieckiego.

Następnie dokonano rozdania nagród zrzeszeniom i kołom sportowym — zwycięzcom w Marszach Jesiennych.

Akademię zakończyły występy artystyczne z udziałem artystów scen łódzkich.

Uwaga, Budowlani!

Zgodnie z zarządzeniem Centralnej Rady Związków Zawodowych Wydział Kultury Fizycznej i Sportu Rada Okręgowa Zrzeszenia Sportowego „Budowlani" w Łodzi, wzywa wszystkich członków Klubu Sportowego „Budowlani" do stawienia się w sekretariacie Klubu przy ul. Kilińskiego 123 do dn. 15.XI.1950 r. celem dokonania czynności rejestracyjnej.

Sekretariat ZKS „Budowlani" czynny w poniedziałki, środy i piątki od godziny 18 do godziny 20.

Członkowie, którzy nie zgłoszą się, zostaną skreśleni z ewidencji członków klubu.

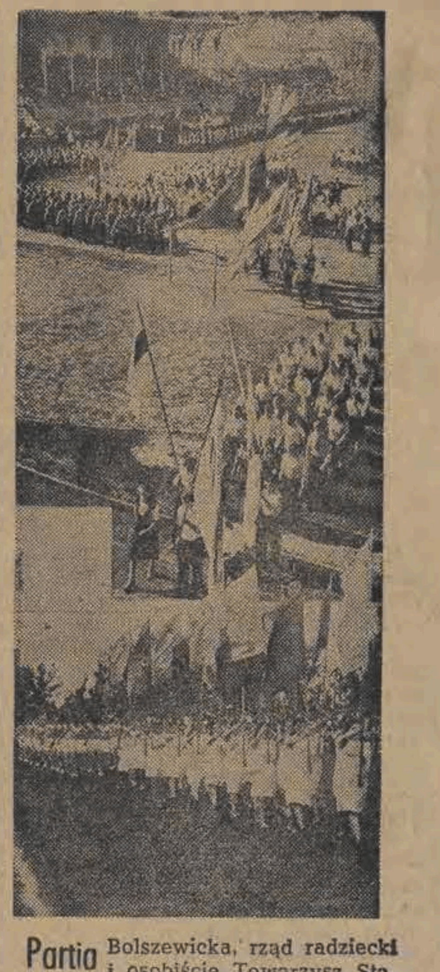
Zawody konne w skokach

Polski Związek Jeździecki organizuje w dn. 12 bm. o godz. 11 na bocznym boisku CWKS zawody konne w skokach przez przeszkody.

Odbędzie się konkurs lekki dokładności dla koni do 5 lat oraz konkurs zwykły ciężki dla 6-latków. Oba konkursy polegać będą na przejściu 12 przeszkód.

Spodziewany jest udział ok. 50 koni, z Państwowych Stadnin Ogierów i z Państwowych Stadnin Koni.

Atrakcją zawodów będzie nieznana w Warszawie „poczta francuska", polegająca na akrobacji jeźdźca, stojącego na dwóch koniach równocześnie.

Partia Bolszewicka, rząd radziecki i osobiście Towarzysz Stalin okazują nieustanną troskę o masowy rozwój kultury fizycznej i sportu w ZSRR.

KC WKP(b) uważa za główne zadanie kultury fizycznej rozwijanie masowego ruchu sportowego w ZSRR, podniesienie wyników sportowych co ułatwi sportowcom radzieckim zdobycie w najbliższych latach dalszych mistrzostw świata w najważniejszych dziedzinach sportu.

Mistrzostwa akademickie w tenisie stołowym

W dniu 8 bm. o godz. 17 odbędą się w sali AZS — ul. Nowomiejska 6 — III Mistrzostwa Akademickie Łodzi w tenisie stołowym.

Udział w nich brać będą — wśród wielu innych — i czołowi zawodnicy okręgu.

Mistrzostwa te mają między innymi na celu wyłonienie takiej drużyny, która może występować w rozgrywkach drużynowych okręgu.

Instruktorzy łyżwiarstwa i hokeja szkolą się już na Torkacie

W dniu 3 bm. nastąpiło w Katowicach oficjalne otwarcie obozów wyszkoleniowych dla instruktorów łyżwiarstwa i hokeja. Zajęcia hokeistów prowadzi trener Kasprzycki, łyżwiarze zaś ćwiczą pod kierownictwem Staniszewskiego i Bursche-Lindnerowej.

Ku uczczeniu 33 rocznicy Rewolucji Październikowej uczestnicy kursu hokejowego zobowiązali się przepracować jedną dniówkę w kopalni „Katowice", która objęła patronat nad sztucznym lodowiskiem.

Nasi korespondenci piszą...

W związku z umasowaniem sportu Związek Młodzieży Polskiej przy Powszechnej Spółdzielni Spożywców zorganizował w lokalu świetlicy PSS przy ul. Wschodniej 49 mecz pingpongowy między drużynami: V szkołą TPD a I Kołem ZMP przy PSS.

Mecz zakończył się zwycięstwem gospodarzy w stosunku 7:2, dla których punkty zdobyli kol. kol. Bakalarz 3, Lewandowski 2 i Osiecki 2.

Dla gości punkty zdobyli: kol. Kacprzak, wygrywając po zaciętej walce z Lewandowskim w stosunku 2:1 i kol. Debisz, pokonując bez trudu Osieckiego w dwóch setach.

Najlepszym z obydwu drużyn okazał się kol. Bakalarz Edmund.

Jerzy Gwoździński,
korespondent „Głosu Robotniczego".

GŁOS
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje: KOLEGIUM REDAKCYJNE.
Telefony:

Redaktor naczelny	218-14
Zastępca red. naczelnego	218-23
Sekretarz odpowiedzialny	219-05
Dział partyjny	218-19
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennych	219-42
Dział mutacji	223-29
Dział miejski i sportowy	254-21 wewn. 8 i 11
Dział ekonomiczny	218-11
Dział rolny	254-21 wewn. 9
Redakcja nocna	172-31

Kolportaż
Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22
Administracja 260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 104a, tel. 111-50 i 114-75
Wydawca RSW „Prasa"
Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 206-42.
Prenumeratę przyjmuje P.P.K. „Ruch" na konto P.K.O. Nr. VII-3832.

D-1-23083